

Ella Paldanius

Lyra Hopeanuoli 2

5 todellisuutta, 1 tyttö

On yö, Lyra ja Herra Keskiyö kävelevät vielä metsässä. Lyraa alkaa huolestuttaa, jos he ovat eksyneet eivätkä löydä tietä kotiin täti Gracen luo.

- Herra Keskiyö, olemme varmaan kävelleet metsässä jo monta tuntia, emmekä ole vielä löytäneet meidän kotia. Luuletko, että olemme eksyneet?

- Älä huoli Lyra, uskon että pääsemme kotiin tuota pikaan, ei anneta toivon hukkaa, vastasi Herra Keskiyö.

- Olet oikeassa! Ei anneta periksi, Lyra sanoo ja hymyilee Herra Keskiyölle, sitten he jatkavat matkaa.

Tuntia myöhemmin he löytävät ison sillan, joka on tehty erikokoisista kepeistä. Molemmat ihmettelevät, miten tuollainen silta on edes olemassa.

Lyra katsoo tarkemmin siltaa ja sanoo:

- Voi hyvänen aika! Tuo silta näyttää aika pelottavalta.

- Voi Lyra! Mennään nyt vaan! Meidän pitää päästä kotiin. Ei ole aikaa olla peloissaan juuri nyt!

- Tiedän, se on vaan, että pelkään korkeita paikkoja.

- Ömm, voin mennä ensin, jos haluat? Voit sitten tulla perässäni.

-Hyvä on kisu... Olet niin ihana! Olen juuri takanasi...

Herra Keskiyö panee tassunsa sillan päälle ja kokeilee, kuinka vahvalta se tuntuu.

-Hmm, se tuntuu tukevalta, sanoo Herra Keskiyö. Hän alkaa kävellä hitaasti sillaa pitkin. Kun hän on noin 5 metrin päästä Lyrasta, hän katsoo taakseen ja heilauttaa tassuaan Lyralle, että hän voi tulla. Lyra ottaa ison askeleen sillalle ja alkaa sitten kävellä normaalisti Herra Keskiyön takana.

-Muista, älä katso alas! huutaa Herra Keskiyö.

-Joo! Huutaa Lyra takaisin. Kun he kävelevät sillalla, Lyra katsoo kuuta, miten se loistaa taivaalla. Kuu muistuttaa Lyraa, kuinka hän sai Herra Keskiyön vanhemmiltaan. Se oli kaunis yö silloin, kuu, tähdet ja taivas, maa loisti yön kauneudella. Siitä Herra Keskiyön sai nimensä. Lyralle tulee hyvä mieli muistoista. Kun hän katsoo Herra Keskiyötä, joka kävelee reippaasti hänen edellään, Lyra miettii, kuinka kiitollinen hän on siitä, että hänellä on Herra Keskiyö.

Kun Lyra ja Herra Keskiyö ovat lähellä sillan loppua, Herra Keskiyö pysähtyy yhtäkkiä. Lyra ihmettelee, miksi hän pysähtyy, ja huomaa, että Herra Keskiyön häntä osoittaa ylöspäin.

- Lyra! Orota... sanoo Herra Keskiyö hiljaa. Lyra pysähtyy, eikä liiku. Hän on peloissaan. Yhtäkkiä se hirviö, joka yritti kidnapata Lyran, silloin kun hän karkasi Lasten Mielisairaalaan, ilmestyy. Lyra kaatuu kauhusta ja Herra Keskiyö menee Lyran eteen, ja yrittää suojella Lyraa. Tällä kertaa hirviö ei yritäkään saada Lyraa kiinni, vaan hirviö rikkoo sillan isoilla terävillä kynsillään. Lyra ja Herra Keskiyö tippuvat sillalta, mutta onneksi Lyra saa yhtäkkiä kiinni isosta juuresta. Herra Keskiyö hyppää äkkiä pienellä kalliolla kielekkeelle.

- Lyra, oletko kunnossa!? kysyy Herra Keskiyö. Lyra hengittää nopeasti ja vastaa:

- Olen... Lyra yrittää pitää kiinni juuresta niin kovasti kuin hän pysty, mutta pian hän ei enää jaksa.

- Voi hyvänen aika! En pysty pitämään niin kauan. En halua kuolla! sanoo Lyra ja itkee.

- Et sinä kuole, ystäväni! Hyppää tänne, pystyt siihen! Hyppää! sanoo Herra Keskiyö. Lyra ei pelkää enään ja hän sanoo:

- Okej... minä hyppään nytten! Lyra yrittää heiluttaa juurta ja hyppää. Lyra ei ole tarpeeksi lähellä kalliota, mutta Herra Keskiyö ottaa tassuillaan kiinni Lyran sadetakista.

- Sain sinut! sanoo Herra Keskiyö. Mutta Herra Keskiyön kynnet vahingossa irtoavat Lyran takista, ja Lyra tippuu. Lyra huutaa ja kiljuu samaan aikaan, kun hän tippuu rotkoon.

- Lyraaaaa, ei! huutaa Herra Keskiyö ja hyppää Lyran perään.

-Älä pelkää, Lyra, me aina tipumme... Ja kivun jälkeen... me nousemme aina. Voi, rakas täti Grace... Älä ikinä jätä minua. -Älä itke, rakas lapseni, sydämesi on puhdas, mutta sinun mielesi on kiusattu. Sinun pitää jäädä... ja kävellä omalla polullasi. -Kiltti, täti Grace... Miksi et voi ottaa minua pois täältä? Pyydän! Jätät minut vaan yksin! Niinkuin äiti ja isi tekivät! -Olen pahoillani... Rakas Lyrani... Pian sinä kyllä ymmärrät... -Täti Grace! Ei! Älä mene! Pyydän... pyydän! Lyra... On aika ottaa sinun lääkkeesi...

Osa 1. Kasvistila.

Aurinko nousee kirsikka puutarhassa. Lyran vaatteet ovat joka paikassa, mutta Lyraa ei näy, hän on poissa. Herra Keskiyö nukkuu maassa lähellä makuulla olevaa puuta. Herra Keskiyö avaa isot siniset silmänsä hitaasti ja katsoo ympärilleen.

- Oh... Mitä tapahtui? Missä minä olen...?Lyra? Missä olet? Ihmettelee Herra Keskiyö. Miksi Lyran vaatteet ovat joka paikassa?

Herra Keskiyö nousee ylös ja huomaa puun, mikä on hänen lähellään. Herra Keskiyö menee lähelle puuta ja ottaa hampaillaan kiinni Lyran mekosta, joka on puun päällä ja vetää sen pois. Herra Keskiyö huomaa, että puulla on naama. Herra Keskiyö säikähtää ja juoksee yhden kirsikkapuun taakse. Hän kurkkii ja menee takaisin puun luo ja katselee sitä. Herra Keskiyö haluaa koskea puun naamaa, mutta ennen kuin hän ehtii panna tassuaan puun naamalle, puun silmät avautuvat. Puulla on siniset silmät ja ne näyttävät ihan kuin ihmisen silmiltä.

- Aaah! Mikä ruma puu! Minä raapaisten sinua, paha olio! sanoo Herra Keskiyö.

- Kisu... Kisu! Lopeta! Mistä sinä puhut? Kysyy puu.

- Tuo ääni... Ei voi olla! LYRA!? Rakas? Oletko se sinä? Ei se voi olla.

- Mikä hätänä, rakas kisu? Totta kai se olen minä, kuka muu olisin?

- Lyra... SINÄ OLET PUU!

- Häh? Älä ole tyhmä! Auta minut ylös!

Lyra yritti liikuttaa kroppaansa, kuten hän yleensä liikuttaisi sitä, mutta hän ei pysty liikkumaan. Hän yrittää kaikin voimin, mutta ei vaan pysty liikkumaan yhtään.

- Hmph! Missä minun käteni ovat...? Miksi en pysty liikkua? kysyy Lyra huolissaan.

- Yritin kertoa sinulle, rakas! Sinusta on tullut puu!

- Mitä? Mutta miten!? Voi hyvänen aika! Tuo hirviö teki tämän! Tiedän sen, kisu! Hän ei anna meidän lähteä kotiin!

Herra Keskiyö nyökkää ja katsoo taakseen.

- Toivon että hän ei palaa... Hän oli hyvin pelottava!

- Hän palaa aina! sanoo Lyra. Sitten Herra Keskiyö hoksa jotain.

- Taidan muistaa hänet. Sinä yönä... Silloin kuin äiti ja isä kuolivat... sanoo Herra Keskiyö surullisena.

- Kisu... En tahdo puhua siitä... Tahdon vaan kotiin... Vastaa Lyra.

- Mutta olet puu, ystäväni! Olet puu! En pysty kantamaan sinua koko matkan kotiin. Sitäpaitsi... En ole edes varma missä me olemme!

- Kuolenko minä, kisu? Kerro minulle!

- Pyydän, älä sano tuollaista, Lyra... Älä jätä minua!

- Mutta... Tunnen olevani tosi heikko, sanoo Lyra. Ennen kun Herra Keskiyö vastaa, alkaa tuulla kovempaa. Lyra ja Herra Keskiyö katselevat taivasta ja he näkevät jotain. Se on vene, joka lentää taivaalla. Molemmat ovat hämmästyneitä, miksi yksi vene lentää ilmassa. Sitten se vene alkaa laskeutua maahan. Se laskeutuu lähelle Lyraa ja Herra Keskiyötä. Herra Keskiyö menee Lyran eteen suojellakseen häntä. Veneessä on kaksi oliota. Ne näyttävät kuin porkkanoilta. Toinen niistä, joka oli edessä, näyttää pieneltä ja nuoren näköiseltä porkkanalta, ja sillä on terävä keppi kädessä. Se näyttää sotilaalta. Sen takana on isompi, porkkanan näköinen olio, se näyttää vanhemmalta. Sillä ei ole mitään asetta, vaan yksi vihreä huivi kaulassa.

- Homka! Ig ni me haula! sanoo pienempi olio.

- Kolke, kolke ig runnma. Pasgu haula ni! sanoo vanhempi olio.

- Ig ni jogle! Vanti!

Pienempi olio hyppää veneestä ja tulee Lyraa ja Herra Keskiyötä kohti. Herra Keskiyö murisee vihaisesti oliolle, se katselee Herra Keskiyötä vihaisesti ja murisee takaisin. Herra Keskiyötä pelottaa ja se menee Lyran viereen. Kun olio tuli Lyran viereen, se alkaa tökkiä Lyraa kepillänsä.

- Aaah! Ole varovainen, herra porkkana! Miksi nipistelet minua tuolla kepillä? Voisitko kiltti kertoa meille missä olemme...? Lyra kysyy kiltisti. Olio lopettaa yhtäkkiä, se näyttää järkyttyneeltä, ja sanoo sitten:

- Oanum!? Ni hauka...? Aaaah! Runnma! Paskin oltau! Olio alkoi vetämään Lyran pään oksia olioiden veneeseen.

- Häh...? Minne sinä viet minut, herra porkkana? Lyra kysyy. Olio ei vastaa, vaan vetää Lyraa veneeseen.

- He haluavat auttaa sinua, Lyra! Tunnen sen! Sanoi Herra Keskiyön järkyttyneenä.

- Uke runnma! Epo! sanoo Olio

- Kisu, älä jätä minua, sanoo Lyra huolissaan.

- Älä huoli Lyra, olen vierelläsi! sanoo Herra Keskiyö ja hyppää veneeseen Lyran viereen.

- Galapma! sanoo olio. Vene alkaa liitämään ilmassa, ja ennen kun Lyra ja Herra Keskiyö tajuavat sen, on vene noussut ylös tosi nopeasti. Vene on noin 50 metriä maasta. Vanha porkkana olio ottaa melan ja alkaa soutamaan ilmassa. Lyra ja Herra Keskiyö katsovat toisiaan hämmästyneinä miten ilmassa voi muka soutaa. He katsovat alas ja näkevät kirsikkapuutarhan. Näyttää kuin maa olisi vaaleanpunaisen värinen. H näkevät vasemmalla ison sinisen järven. Se on kauniin kirkas. Molemmat ihailevat maisemia. Paikka muistuttaa Lyran äidin kertomaa satumaata. Nuori ja Vanha porkkana olio katselee miten Lyra ja Herra Keskiyö nauttivat maisemista ihastuneena, molemmat hihittivät.

Puolen tunnin kuluttua, he ovat perillä jossain metsän näköisessä paikassa. Paikka näyttää metsän valtakunnalta. Heidän edessään on iso linna, joka näyttää kuin puulta. Se on hyvin kaunis linna, se on täynnä vihreitä värejä, erilaisia kukkia ja isoja juuria. Linnan edessä on pieni kaupunki, taloja, puita ja oliota, mitä Lyra ja Herra Keskiyö ei ole ennen nähnyt. Vanha porkkana nauraa ja panee kätensä Lyran niskaan ja sanoo:.

- Doluna zior Ithersta! Lyra hymyilee ja nyökkää aivan kuin hän ymmärtäisi, mutta hän ei ymmärrä mitään, mitä vanha porkkana sanoo. Vene laskeutuu linnan eteen. Kaupungin väki tule katsomaan mitä on tekeillä. Väki alkaa juttelemaan aika kovaa ja kysyvät porkkanoilta jotain. Lyraa ja Herra Keskiyö huolestuvat, jos väki puhuu heistä. Vanha porkkana alkaa murista. Sitten hän huutaa:

- Hyyynoff!!! Väki hiljenee äkkiä ja seisovat, kuin ne olisivat partiossa. Lyra ja Herra Keskiyö nauravat. Nuori porkkana ottaa ison korin ja panee Lyran siihen. Korilla avulla Lyra pystyy seisomaan suorana, ilman että hän kaatuu. Nuori porkkana ottaa Lyran syliinsä ja alkaa kävellä kohti linnan ovea.

- Minne sinä viet minut? kysyy Lyra, mutta nuori porkkana ei vastaa ja jatkaa matkaa kohti linnaa.

- Orota minua Lyra! huutaa Herra Keskiyö ja juoksee Lyran perään.

He kävelevät portaita kohti linnan salia. Lyra katselee ympärilleen. Näyttää, kuin linna olisi puun sisällä, se on täynnä vihreitä värejä ja ikkunoita. Heidän edessä on Puun näköinen olio. Olion pää on täynnä lehtiä ja kukkia, ihan kuin sillä olisi kruunu päässä. Hän istuu valkoisella, puun näköisellä valtaistuimella. Valtaistuimen takana näkyy kukkia ja mansikoita. Nuori porkkana laittaa Lyran Puu olion eteen. Sitten se kumartaa Puu oliolle ja sanoo:

- Itmen baul menokaist beh! Ziar! Ni haula... Oaunum! ja osoittaa Lyraa.

- Irshmau, iptem gorska. Emitan... ul friol! sanoi Puu olio.

- Gorska, Ziar om, sanoo porkkana ja menee Lyran taakse. Puu oli katselee Lyraa kiinnostuneena ja hihittelee ja sanoo:

- Tervetuloa, olio. Minun nimeni on Ziar. Puhutko sinä ihmiskieltä?

- Voi ,kyllä! Vihdoinkin, sanoja joita ymmärrän! Lyra sanoo.

- Minun hyvä ystäväni Ryed tässä kertoi, että sinä olet oikeastaan ihminen. Pyydän, anna anteeksi ystävälleni, jos hän säikäytti sinua ja kissaasi! Emme ole ikinä nähneet ihmistä, joka näyttää puulta...

- Voin selittää kaiken!

- HOH! Ei tarvitse, lapseni. Tämä taika siemen näyttää minulle kaiken. Iptem monakaist ekto! Ekto bro! Ekto prote! Sitten kultainen siemen ilmestyy. Ziar puhaltaa sitä ja siemen lentää kuin pöly Lyraan päin. Kun kultainen pöly osuu Lyraan, Lyran oksista kasvaa punainen hedelmä. Porkkana olio hyppää ja ottaa hedelmän Lyran oksasta. Se antaa hedelmän Ziarille. Ziar alkaa katsella sitä.

- Hmm... Mitäs tämä näyttää... Olet hyvä! Epäilemättä siitä... Totuuden etsijä! Hyvin yleinen Hopeanuolen sukupuusta. Ah! Nimesi on Lyra, Lyra Hopeanuoli. Olet tyttö, jolla on intohimoa elämään. Näen suurta rakkautta tämän pienen olennon suhteen, joka seisoo sinun vieressäsi! Kissa! Porttien suojelia... Kiinnostavaa... sanoo Ziar. Lyra on ihan järkyttynyt.

- Miten tiedät minusta kaiken!? sanoo Lyra.

- Hmmm, ole hiljaa... Näen jotain lisää... Siemen ei piilotele mitään! Näen maailman, jota kukaan ei saisi nähdä... kukaan paitsi yksi.

- Mitä tarkoitat kukaan paitsi yksi?... Tarkoitatko sitä hirviötä? kysyy Lyra.

- Sinun ei pitäisi olla täällä, Lyra... Se on ainoa asia mitän voin kertoa sinulle, lapseni. Sanoi Ziar.

-Ymmärrän... Mutta pystytkö auttaa minua?

- Emme voi antaa sinut lähteä nyt... Se on liian vaarallista meille! Sinun ei pitäisi tietää meidän olemassaolostamme!

-Pitää olla jokin keino!... Olenko kuollut tai jotain?

- Kuollut? Mitä tarkoitat?
- Tiedäthän... Kun et ole enää olemassa. Sitäpaitsi, se ei ole normaalia olla puu... Minun täytyy olla kuollut!
- Kuolema ei ole muuta kuin rakkauden puuttuminen. Kun et enää tunne rakkautta, sinä kuolet... vaikka sinun kehosi vielä liikkuu.
- Tunnen vielä rakkautta kissaani kohtaan! En voi olla kuollut sitten... sanoi Lyra helpottuneena. Sitten Ziar katsoo Herra Keskiyötä ja sanoo:
- Pieni kisu... Tulisitko lähemmäs, tahdon katsoa sinua. Mikä on sinun nimesi?
- Herra Keskiyö menee lähemmäs Ziaria, istuu alas ja sanoo:
- Minun nimeni on Herra Keskiyö...
- Tuo on kyllä hyvin kaunis nimi! Luuletko sinä, että Lyra saisi mennä kotiin?
- Kyllä Herra/ Näytä meille tie kotiin, pyydän sinua! Ah, minulla on kysymys teille. Oletko sinä kuningas?
- HAA, oletpa hilpeä! Kyllä vain, minä olen kuningas! Olen Itherstan Kuningas!
- Oh, mikä kunnia, teidän ylhäisyytenne. Muuten, pidän teidän lehdistä... Ne ovat hyvin kauniita! Herra Keskiyö toteaa.
- Lyraa alkaa vähän tylsistyä ja haluaa mennä asiaan.
- Kuningas, herra... pyydän! Voitko auttaa minua?
- Miksi tahdot mennä kotiin niin kovasti? Siemen kertoi minulle sinun tarinasi... Sinulla ei ole oikein syytä palata...
- On monia syitä ,herra... Mutta kaikesta tärkeintä on minun tätini, hän suojelee minua... Tahdon jonkun, joka välittää minusta... Tunnen melkein koko ajan olevani hämmentynyt ja tahdon olla jossain missä voin tuntea itseni kotona!
- Ymmärrän... Olet hyvin rohkea!
- Tahdon vaan kotiin! Pyydän, auta minua!
- On asioita mitä en voi tehdä... Mutta autan sinua! Aion johtaa sinua ovelle, joka vie sinut kotiin, mutta sinun tehtäväsi on mennä sen läpi.
- Niinkö? Voi, kiitos paljon herra! Ja... missäköhän se mahtaa olla, herra?
- No, puhutaan siitä myöhemmin! Mutta ensin... Sinun täytyy pystyä puhumaan ja kävellä tässä maassa.
- Kyllä Herra, se olisi hyvä!
- Olen pahoillani, mutta en pysty tuoda ihmisruumista takaisin... Ainoastaan suuri taikuri pystyy tehdä sen. Mutta puhumme hänestä myöhemmin menettelyn jälkeen... Sinun pitää ensin ymmärtää meidän kieltämme.
- Mutta... Miten voin ikinä ymmärtää teidän kieltänne?
- Syö tämä hedelmä.
- Ziar sylkee suustaan keltaisen hedelmän ja se lentää Lyran suuhun päin. Lyra alkaa syödä sitä, mutta ei tykkää siitä paljoa.
- Sinun korvasi ja kielesi pystyvät ymmärtämään... Mutta sinun silmäsi ei. Se tarkoittaa... että et voi lukea, sanoo Ziar
- No, ei se mitään, voin aina kysyä! sanoo Lyra. Porkkana olio menee lähemmäs Lyraa ja kysyy:
- Anteeksi. Ymmärrätkö mitä minä sanon, ihmistyttö?
- Lyra hämmentyy, kun hän kuulee porkkana olion äänen.
- Voi kyllä! Ja kuulostat niin ystävälliseltä! Tämä on mahtavaa! Ymmärrätkö sinä rakas kisu?
- Lyra kysyy Herra Keskiyöltä.
- En ymmärtänyt! Teidän ylhäisyytenne, pyydän sinulta hedelmän myös minulle ! sanoo Herra Keskiyö.

- Et sinä tarvitse hedelmää, Herra Keskiyö! Maamme perustuu hajusteisiin ja ääniin! Näet kaiken omalla tavallasi pian! Epäilemättä siitä! sanoo Ziar.
- Kyllä sinä pärjät kisu! Ja Herra... ? Tiedätkö miksi minusta tuli puu? kysyy Lyra.
- Kyllä, mutta en usko, että olen se oikea joka voi kertoa sinulle vastauksen... Nyttien... On aika muutokseen! Onko sinulla korkeanpaikan kammo?
- No... Se riippuu korkeudesta, miksi?
- Viekää hänet yläkertaan, heti! Ziar huutaa. Ziarin takaa tulee suuri sininen torakan näköinen olio. Ziar osoittaa Lyraa ja pyytää sinisen torakan kantamaan hänet yläkertaan. Torakka menee Lyra luo, ottaa hänet syliinsä ja alkaa kantamaan.
- Häh? Ziar herra, minne hän vie minut? Mitä hän aikoo tehdä minulle...? kysyy Lyra huolestuneena.
- Hän vie sinut sinne, missä tulet saamaan jalat ja kädet! Kaikki menee hyvin! Ziar sanoo.
- Minä orotan sinua täällä, Lyra! Rakastan sinua! Herra Keskiyö sanoo.

Kun he pääsevät parvekkeelle, Torakka laittaa Lyran maahan makaamaan.

- Hei, odota! Älä jätä minua tänne yksin! Lyra sanoo. Mutta Torakka ei kuuntele ja menee takaisin sisälle. Lyra huokaa ja yrittää katsella ympärilleen. Ylhäältä hän näkee koko Itherstan. Se on kaunis näkymä Lyran mielestä. Yhtäkkiä, Lyra kuulee tuulen ilmassa. Sitten hän näkee jotain, joka lentää ilmassa. Lyraa alkaa vähän pelottaa. Jokin olio lentää kohti Lyraa. Se katselee Lyraa hänen isolla naamallaansa. Olio näyttää kuin isolta salamanderilta, jolla on pehmeä turkki ja isot silmät.
- Hyvää päivää! Nimeni on Palontras, ja olen tohtorisi tänään! Olen nyörästi teidän palveluksessanne! Oletko sinä se hätätapaus? Palontras sanoo.
- Wow, mahtavaa! Mikä iso kaunis pörröinen olio! Lyra sanoo hämmästyneenä.
- Anteeksi mitä?
- Ah, pyydän anteeksi... En ole vaan ikinä nähnyt sinun laistasi ennen! Yritän vielä ymmärtää, että kaikki tämä on todellista. Minun nimeni on Lyra! Olen ihmis tyttö... Ziar lähetti minut tänne saamaan takaisin jalat ja kädet, niin että voin mennä kotiin!
- Oh! Ihminen...! Luulen, että voin antaa sinulle pari jalkaa ja kättä! Mutta ensin meidän pitää matkustaa vähän kauemmas täältä sen vahvistamiseksi... Oletko valmis tulla ison pedon tassuille?
- Häh, mikä peto? kysyy Lyra. Palontras nauraa ja sanoo:
- Minä... Minä olen se peto! Mennään! Palontras ottaa Lyran syliinsä hänen isoilla pehmeillä tassuillaan ja lähtee lentoon. Jotenkin, kun Lyra pääsi Palontraksen syliin, hän tuntee olevansa turvassa. Lyra piti siitä tunteesta, ja hän huomaa, että hän pystyy luottaa Palontrakseen.

Palontras ja Lyra ovat perillä. He tulevat pienelle saarelle, joka leijuu ilmassa. Saarella on iso kirsikkapuu ja pieni järvi, jossa on vaaleanpunaista vettä. Vesi tulee taivaalla olevasta vesiputouksesta. Palontras laittaa Lyran veteen, jotta Lyra pystyy istua hyvin.

- Täällä ollaan! sanoo Palontras.
- Wow! Tämä paikka on niin kaunis ja rauhallinen. Toivon, että voisin jäädä tänne ikuisuudeksi!
- Kiitos... Tämä on kotini! Tämä on paikka, missä minä synnyin. Suuren Valokasin henki loi tämän paikan. Se on puhtainta vettä koko maailmankaikkeudessa!
- Oh, wow! Tuo kuulostaa mahtavalta! No, milloin saan minun jalkani ja käteni takaisin?
- Ah... niin! Me odotamme kunnes vesi puhdistaa kirouksen. Sillä aikaa, voimme jutella.
- Okei. Hmm... no, kuka tämä Valokas on?
- Etkö ole kuullut viidestä todellisuudesta? Hän on kuningas ensimmäisestä todellisuudesta! Kauan sitten hän oli sodassa pimeyden kanssa ja eräänä päivänä hän putosi.... Hän putosi

pahasti! Hänen sydämensä oli rikki, hän oli niin yksinäinen! Mutta hän tuli Itherstaan! Ja hänen veri teki tämän veden vaaleanpunaiseksi... Se on siksi miksi tämä vesi on niin puhdas! Se on pitkä tarina...

- Wow, tuo kuulostaa suurelta! Tarkoitan... en ikinä tiennyt, että on olemassa viisi todellisuutta!

- No, miten se voi olla, että olet täällä? Mikä sai sinut tulemaan Itherstaan?

- Kisuni ja minä olimme matkalla kotiin... Olin niin iloinen, kun taas näin hänet ja sain halata häntä taas! Mutta sitten me tipuimme... Se iso hirviö, joka seuraa minua teki tämän! Hän rikkoi sillan, hän haluaa että kuolen!

- Kuka haluaisi nähdä sinut kuolevan? Tuo kuulostaa kauhealta!

- Suosittelisin että emme puhu tästä! ... Mutta, herra tohtori? Tiedätkö miksi minusta tuli puu?

- Kyllä! Joskus meidän toiveet ovat niin vahvat, että niistä tulee totta! Sinä teit tämän jotta pysyisit elossa! Mieti näin; Sinun ihmis kehosi oli tuhottu... mutta halusit olla Lyra! Tahdoit pitää itsesi elossa. Joten otit tämän tyhjän kuoren säilyttääksesi arvokkaat muistosi kanssasi. Tämän on oikeastaan ensimmäinen kerta, kun olen nähnyt ihmisen, joka käyttää puuta krysalisina. Mutta se on vaarallista pitää sinua täällä. Se tekee meidän maamme haavoittuvaksi!

- Minä tein tämän itselleni? Wow! Mutta... Palontras... Miten? En edes tiennyt että tein jotain!

- Etkö sinä oikeasti tiedä ollenkaan mitä sinä teit? Ymmärrän. No... kun matkustit Itherstaan, sinä avasit oven sinun todellisuudesta meidän todellisuuteemme. Ja tämän oven avautuessa odottamattomat olennot voivat myös päästä meidän todellisuuteen! ... Ja jos se tapahtuu, tasapainomme on tahraantunut! Ja on olemassa vain yksi joka haluaisi myrkyttää toisen todellisuuden... Hirviö... Kauhea musta! Palontras sanoo ja alkaa itkeä. En voi nähdä tätä uudestaan... En vaan pysty!

- Älä ole surullinen, tohtori! Olen hyvin pahoillani mitä minä tein! En minä tarkoittanut!

- Voi, pieni tyttöseni! Olet niin kiltti! Ja ei sinulla ole mitään syytä antaa anteeksi! Minun mielestäni olet hyvin erikoinen, mutta nytten voimme keskittyä sinun jalkojasi ja käsiisi! Okej?

- Mmmm... Hyvä on tohtori.

- Auringon soturi. Veden henki. Anna Lyralle jalkoja ja käsijä!

Vesi alkaa kirkastua. Lyrän ympärille leijuu vesi, vesi hohtaa kauniisti. Se on kuin Lyra kehittyisi. Vesi muuttuu taas normaaliksi. Ainoa asia joka muuttuu, on Lyra. Lyralla on taas jalat ja kädet. Hänen hiuksensa näyttää vihreiltä lehdiltä ja hänen päässään on pieni keltainen kukka. Ainoa, mikä ei ole muuttunut Lyrassa, on hänen ihonsa, sen on vielä puinen. Mutta Lyra on silti iloinen saadessaan jalat ja kädet takaisin.

- Miltä sinä tunnet, Lyra Itherstasta? kysyy Palontras. Lyra katselee hänen uusia jalkoja ja käsiä ihastuneena.

- Wow! Tunnen... kuin kauniilta puulta! Minulla on lehtiä!

- Olen iloinen, että pidät siitä. Minähän sanoin, että hoidetaan se! Tämä vesi on maaginen. Se voi hoitaa kaiken!

- Kaiken...? Luuletko että se voisi hoitaa minun äitiäni ja isiäni...?

- Mitä tarkoitat? Hoitaa heidät? Mikä heissä on vika?

- Ei mitään, tohtori... Kiitos paljon, että autoit minua! Olet paras Tohtori jonka minulla on ikinä ollut! Ja olet hyvin pehmeä ja kaunis! Minulla oli ennen toinen lääkäri, mutta hän oli paha vanha mies.

- Vanha mies! Hmmm.... En usko, että hän oli niin paha. Hän ehkä seurasi sääntöjä! No, mennään takaisin, sanoo Palontras ja nostaa Lyrän selkäänsä.

- Oletko valmis? kysyy Palontra innostuneena.

- Kyllä! Lyra sanoo iloisena ja hihittelee.
- Hahaha, pidä kiinni! sanoo Palontras ja lentää pois saarelta.

Pian he ovat perillä linnan parvekkeella. Lyra hyppää pois Palontaksen selästä hyvällä tuulella.

- Voi! Onpa ihanaa kävellä taas! Kiitos hauskaasta kyydistä Palontras, se oli mahtavaa!
- Hahaha, oleppa hyvä! Noni, näytäppäs Ziarille miten hieno Itherstalainen sinusta on tullut!
- Kiitos uudelleen, Palontras! Sinun pitäisi tavata minun kissani jonain päivänä!
- Se olisi kunnia! Nähdään pian taas!
- Hyvästi! Lyra sanoo ja vilkuttaa Palontraksille. Palontras nousee takaisin ilmaan ja vilkuttaa takaisin Lyralle. Lyra alkaa kävellä hänen uudella jaloillaan takaisin Ziarin ja Herra Keskiyön luo.

Kun Lyra palaa saliin, hän huomasi miten Ziar silittelee Herra Keskiyötä.

- Sinä pikku pehmeä kisu. Pidätkö siitä? Hohohhooo! Ziar sanoo, Lyra nauraa ja sanoo:
- Tässä minä olen!
- Lyra, rakas! Sinulla on lehtiä päässäsi! Onpa kauniita! Herra Keskiyö toteaa.
- Oh! Anna minun nähdä sinut, lapseni! Mikä erikoinen Itherstalainen sinusta on tullut! Ziar sanoo.
- Kiitos, Ziar... Tohtori oli mahtava! Hän teki taikuutta veden kanssa! Mutta hän oli surullinen... Hän kertoi minulle paljon.
- Älä huoli! Palontras kyllä pärjää... Tiedän syyt. Meillä on ongelmia, jotka meidän pitää selvittää, mutta ne eivät ole sinun huoliasi. Noniin, puhutaan nytten miten voimme saada sinut kotiin!
- Voi kyllä! Sanoit jostain suuresta Taikurista?
- Kyllä! Suuri Taikuri on ainut, joka pystyy saada sinun ihmisruumiisi takaisin! Ja hänellä on kiviä, jotka voivat avata oven, joka vie kotiisi!
- Missä taikuri on? Mitkä kivet? Tämä maa on täynnä asioita mitä en ymmärrä!
- Hohho! Et ole edes käynyt linnan ulkopuolella ja tahdot jo tietää kaiken? Tuo on se intohimo mistä puhuin! Mutta sinulla pitää olla kärsivällisyyttä, Lyra... Suuri taikuri asuu suuressa Kotrem vuorella! Mutta emme ole nähneet häntä pitkään aikaan... Etsi hänet niin kaikki järjestyy!
- No miksi et pysty itse etsiä taikuria?
- Ei meidän tarvi! Se on loogista! Me emme tarvitse taikurin apua taikuuteen ja taika juomiin. Me voimme tehdä ne itse! Taikurin suurin tehtävä on suojella ne kivet, jotka avaa oven.
- Ymmärrän... Eli siis, ne kivet ovat kuin avaimet? Ja... missäköhän tämä vuori on?
- No puhutaan siitä huomenna. On ollut pitkä päivä kaikilla. Sitä paitsi, on tulossa yö! Ryed voi viedä sinut huoneeseesi! Ryyyeeed!! Ziar huutaa. Ryed juoksee nopeasti portaat ylös saliin.
- Hoh hoh... Niin kuningas Ziar?
- Voisitko viedä Lyran ja Herra Keskiyön heidän huoneeseen? He ovat hyvin väsyneitä.
- Kyllä Ziar! Seuratkaa minua! Ryed sanoo ja johtaa heidät heidän huoneeseen.

Lyra ja Herra Keskiyö saavat huoneen yhdestä tornista. Huone on hyvin mukavan näköinen. Huoneessa on kaunis sänky, iso ikkuna, josta pystyy nähdä koko Ithrestan, ja iso keltaisen

kukan näköinen lamppu. Lyra menee ikkunan luo ja katselee ikkunasta auringon laskua. Lyra huokaa. Herra Keskiyö menee Lyran syliin ja kysyy:.

- Rakas, onko kaikki hyvin?

- On, se on vaan... Tämä päivä on ollut niin... Outo. Minusta tuli puu, sain tavata outoja oliota ja nyt, minusta on tullut Itherstalainen. Tahdon vaan kotiin...

- Minä myöskin. Mutta uskon, että pääsemme kotiin tuota pikaan. Sitä paitsi, ei meidän tarvitse murehtia. Katso ympärillesi, olemme kauniissa paikassa ja minä tunnen, että olemme turvassa täällä. Nautitaan tästä paikasta kunnes pääsemme kotiin. Okei?

- Hehe... Taidat olla oikeassa. Kiitos Herra Keskiyö! Olen niin iloinen että minulla on sinut, Lyra sanoo ja silittää Herra Keskiyötä.

- Ja minä olen iloinen että minulla on sinut rakas! Herra Keskiyö haluaa Lyraa, Lyra nauraa ja haluaa takaisin.

- Me menemme kotiin!

- Yhdessä! Herra Keskiyö sanoo. Lyra katsoo ikkunasta ympäri.

- Missäköhän se vuori on?

- Saadaan varmaan vastaukset huomenna, sanoo Herra Keskiyö.

- Niin kai. No, mennäänkö nukkumaan?

- Joo, minua alkaa väsyttää...

- Hehe, hyvä on kisu. Lyra ottaa Herra Keskiyön syliinsä ja menee sängylle. Herra Keskiyö hyppää Lyran sylistä ja yrittää löytää mukavan kohdan, missä hän voi nukkua. Lyra hyppää sängylle, panee peiton päälle ja sammuttaa lampun. Kun lamput sammuvat, huoneeseen ilmestyy turkoosin värisiä tulikärpäsiä. Ne näyttävät kuin tähdiltä taivaassa. Lyra ja Herra Keskiyö ihailivat tulikärpäsiä, miten ne liitelevät katossa. Myöhemmin, molemmat nukahtavat hyvällä mielellä.

Aamu koittaa Itherstan maassa. Heti kun aurinko on noussut, väki alkaa tehdä jokapäiväisiä askareitaan. Sillä aikaa, Lyra ja Herra Keskiyö vielä nukkuvat. Kun aurinko osuu heidän huoneeseen, molemmat heräävät hitaasti. Viimein he nousevat ylös ja menevät alakertaan Ziarin luo. Ziar istuu valtaistuimen päällä ja lukee kirjaa.

- Huomenta Ziar! Mitä sinä luet? Lyra kysyy.

- OOH! Lyra, Herra Keskiyö, huomenta! Minä tässä vaan luen minun sukupuun historiasta. Nukuitteko hyvin, pidittekö yö tulikärpäsiä?

- Kyllä, nukuimme kuin tukki! Ja ne tulikärpäset olivat niin kauniita! Emme ole ennen nähneet turkoosin värisiä tulikärpäsiä.

- Hohoho, uskon sitä! Jos muistan oikein, teidän todellisuudessa on keltaisia tulikärpäsiä, niin?

- Joo on! Nekin ovat kauniita.

- Vai niin? No, jos joku päivä pääsisin teidän todellisuuteen, haluaisin nähdä niitä.

- Se olisi kivaa! Muuten Ziar, mitä me syödään aamupalaksi?

- AAH! Unohdin melkein. Seuratkaa minua, Ziar sanoo ja johtaa heidät puutarhaan.

Kun he pääsivät puutarhaan, he menevät yhden sitruunapuun luo, joka on puutarhan keskellä. Puu on täynnä hyvän näköisiä sitruunoita. Lyra ja Herra Keskiyö huomaavat, että puun vieressä on tikkaat ja kori täynnä sitruunoita. He ihmettelivät miksi ne ovat siinä.

- Oiii Herra Weedo! Ziar huutaa. Puusta ilmestyy yhtäkkiä vihreä ötökän pää. Se näyttää ihan kuin heinäsirkan päältä.

- Aah! Ziar, hyvää huomenta! sanoo Weedo.

- Huomenta! Herra Weedo, meillä on tänään erikoisia viaraita tänään. Tässä on Lyra Hopeanuoli, hän on ihmistyttö, ja tässä on hänen kissansa Herra Keskiyö.
- HOO! Ihminen! Onpa kiinnostavaa! En ole ikinä nähnyt ihmistä joka näyttää puulta! Ööh... Ihmistyttö, voisitko tuoda tikkaat puulle, että pääsen pois täältä, kiltti? sanoo Weedo. Lyra nyökkää, ottaa tikkaat ja laittaa ne nojaamaan puuhun. Sitten Weedo tulee portaita alas maahan. Kun Weedo on maassa, hän on hyvin pitkä, 3 metriä pitkä.
- Wow! Olet tosi pitkä Herra Weedo! .
- ˘ - HOO! Kiitoksia ihmistyttö! Ja kiitos että autoit minua!
- Ole hyvä!
- No Ziar, mitä voin olla avuksenne?
- Voisitko antaa meille kolme parasta sitruunaa aamupalaksi? kysyy Ziar.
- HOO! Kyllä voin, tässä, olkaa hyvä! sanoo Weedo ja laittaa korinsa heidän eteen.
- Syömmekö vaan sitruunoita aamupalaksi Ziar? kysyy Lyra.
- Kyllä vain! Nämä saa mahan heti täyttymään! Ziar sanoo ja ottaa palan sitruunasta. Sitten kaikki alkavat syödä.

Aamupalan jälkeen he menevät takaisin Linnaan.

- Wow! Nuo sitruunat olivat varmaan parhaimpia sitruunoita, mitä olen ikinä maistanut! Lyra sanoo iloisena.
- Niinpä! Ne olivat hyvin herkullisia! Herra Keskiyö maiskuttelee.
- Hohohoho! Minähän sanoin, että ne täyttävät mahan ihan hyvin!
- Sitten Lyra muistaa, mitä hänen piti tehdä tänään.
- Muuten Ziar, tänään minun pitäisi löytää Kotrem vuoren. Miten minä pääsen sinne?
- Hmmm... Minä kyllä tiedän miten sinne päästään, mutta en usko, että olen oikea henkilö opastamaan sinut sinne. Sinun pitää itse keksiä, miten pääset sinne, Ziar sanoo.
- No voi... Hyvä on! Yritän keksiä jotain! Lyra sanoo päättäväisenä.
- Onnea teille molemmille! Ziar sanoo ja menee takaisin saliin.
- Tule Kisu! Mennään etsimään Taikuria!
- Kyllä, mennään!

Lyra ja Herra Keskiyö menevät linnan portille ja ihmettelivät miten he pääsisivät Kotrem vuorelle.

- Herra Keskiyö, mitenköhän me päästään Kotrem vuorelle?
- En ole varma. Voimme kysyä kyläläisiltä, missä Kotrem vuori on, vastaa Herra Keskiyö.
- Okei, tehdäänpä niin. Lyra huomaa, että portin vieressä seisoo turkoosin värinen kärpänen, jolla on valkoinen keppi kädessä. Lyra menee kärpäsen luo ja kysyy:
- Päivää, Herra! Oletko vartia?
- Kyllä!
- Okei... Tiedätkö missä Kotrem vuori on?
- Kyllä!
- Hyvä! Voisitko kertoa missä se on?
- Kyllä.
- No? Kerro minulle, kiltti!
- Mmmm... Kotrem vuori on vaan talven aikana!
- Talven aikana...? Mistä sinä puhut?
- Mmmm... Kyllä vain, Talven aikana! Mitä luulisit?
- Mutta en voi odottaa talveen asti!
- Oh... Et sinä odota! Sinä menet sinne!
- Mennä sinne? Oh... Mutta, miten?

- Ah sori, mutta en ole niin hyvä selittämään asioita. Mene portaita alas ja sitten suoraan. Löydät kylän kellosepän... Hän selittää kaiken... Luulen... Hän yritti minun kanssani.
- Okei! Kiitos, Herra! Lyra sanoo. He menevät portaita alas kylälle. Kun he pääsevät alas, he huomaavat heti puun, jossa on kolme kylttiä. He menevät puun luo. Jokainen kyltti näyttää oman suunnan. Ensimmäinen kyltti, joka osoittaa ylös, näyttää kuvan vuoresta ja puusta. Toinen kyltti, joka osoittaa oikealle, näyttää kuvan kylästä. Kolmas kyltti, joka osoittaa vasemmalle, näyttää kuvan kirjasta ja linnasta. He päättävät seurata tietä ylöspäin.

Pian he huomaavat puun, joka on hyvin erikoisen näköinen. He menevät puun luo ja katselevat sitä. Puussa on kahva ja ison, oudon näköinen kello, jossa ei ole numeroita, siinä on symboleja, yksi viisari ja neljä eri väriä. Värit ovat punainen, sininen, vihreä ja keltainen.
-Tämäpä on outo kello. Miksi siinä ei ole numeroita? Ja miksi se ei näytä aikaa? Lyra kysyy.
-Nuo värit muistuttaa jotenkin vuodenaikoja... Onkohan tuo kello joku aikakone? sanoo Herra Keskiyö. Lyra yritti vetää kahvaa, mutta se ei toimi.
-Hmm... Tämä kello on varmaan rikki. En ole varma kisu. Eikö tuo vartia sanonut, että kylässä asuu joku kelloseppä? Hän on muka parempi selittämään miten pääsemme talven aikaan?
-Aivan! Mennään kylään ja etsitään hänet!
-Joo mennään! Lyra ja Herra Keskiyö menevät takaisin puulle, joka näyttää kolme eri reittiä. He katselevat sitä taas, ja menevät sitten kylälle johtavalle tielle.

Kun he pääsevät kylään, on se täynnä elämää. Kylässä on monia erilaisia olentoja, mitä he eivät olleet nähneet ennen. Monet heistä ovat puun, kärpäsen ja kasvien näköisiä olioita. Kylässä on myöskin kauppoja, taloja, puutarhoja, sairaala, ravintoloita, kouluja, ihan kuin oikea kaupunki.
-Wow! Tämä paikka on täynnä elämää! En ole nähnyt näin eläviä paikkaa ennen! sanoo Lyra innostuneena.
-Niinpä! Onpa mukava paikka! Sitten molemmat alkavat kävellä ympäri kylää löytääkseen kellosepän. Lyra ja Herra Keskiyö kysyvät monilta, missä kelloseppä on, mutta kaikki vastaavat samalla lailla, "Hän on jossain täällä." Lyraa ja Herra Keskiyötä alkaa väsyttää etsiminen. Mutta sitten Lyra kuulee jotain. Ääni kuulostaa "Tik-tak tik-tak tik-tak", se kuulostaa ihan kellomaiselta, miettii Lyra ja seuraa ääntä.

Kun ääni on tarpeeksi lähellä, he vihdoinkin pääsevät kellosepän kauppaan. Olio, joka istuu tuolissaan, tekee jotain, mitä Lyra ei pysty nähdä kaukaa.
-Moi! Mitä sinä teet? Lyra kysyy. Kun olio kuulee Lyran äänen, se katsoo Lyraa. Oliolla on iso naama ja se näyttää paksulta, vanhalta puulta, jolla on neljä kättä ja neljä jalkaa. Silä on oli pitkä nenä ja monokkeli vasemmassa silmässä.
-Hm... Teen töitä! Kelloni kanssani! Vastaa Kelloseppä.
-Aah, näen sen!... Herra, tiedätkö sinä mistä voin löytää suuren taikurin?
-En neiti! Minä teen kelloja, korjaan kelloja, kuuntelen kelloja! Tik-tak!
-Mm, ja tiedätkö missä Kotrem vuori on?
-Kotrem vuori on olemassa vain talven aikana. Muuten se olisi tavallinen vuori.
-Mutta en voi odottaa talven aikaan! Ziar sanoi, että taikuri olisi Kotrem vuorella!
-Ei sinun tarvitse odottaa talveen. Tuo on järjetöntä! Aika on äärettömän kerrostunut todellisuus!
-Oh! Äärettömän kerrostunut todellisuus? Tuo kuulostaa loistavalta! Mitä minun pitäisi tehdä sitten?
-Mene isolle kellolle ja muuta vuoden aikaa! Mene vaan... Ja muuta se!
-Mutta näin sen kello jo ja se ei toimi! Se on rikki!

-Rikkinäinen kello! Sepä häpeävää! Kello parka...
-Sinun pitää auttaa minua. Pyydän korjaa se kello minun puolestani... Pyydän, minun pitää mennä kotiin!
-En koskaan korjaa kelloja ilman mitään! Muuten, elämäni olisi turhaa!
-Mitä tarkoitat?
-Veloitan yhden ison kultaisen kolikon kelloa kohden. Aika on kultaa tiedäthän!
-Ei minulla ole kolikoita...
-Hmmm... No sitten ei mikään kelloa korjata!
-Pyydän Herra! Minun pitää päästä kotiin!
-Kultainen kolikko, tai ei mikään tulee korjattua!
-Ymmärrän... Kiitos herra! Yritän löytää sinulle kultaisen kolikon! Heippa! Lyra sanoo.

Lyra huokaa ja istuu alas.

-Mistä minä löydän kultaisen kolikon...? Lyra huokaa huolissaan. Herra Keskiyö ei vastaa, vaan katselee jotain. Hän näkee etanan, joka istuu tuolissaan yksin. Hänen edessä on jonkinlainen peli. Etanan vieressä on myöskin pussi täynnä kolikoita.
-Lyra! Katsoppa tuonne, sanoo Herra Keskiyö ja osoittaa tassullaan etanaa. Lyran suu loksahda auki, miten etanalla voi olla noin paljon kolikoita. Lyra ja Herra Keskiyö menevät etanan luo ja Lyra sanoo etanalle:
-Moi!
-Hyvä päivää, nuorukainen...
-Mitä sinä teet?
-Sota kohta alkaa... Ja en näe merkitystä merkityksettömässä.
-Häh? Mitä tarkoitat?
-Tule mukaan, nuorukainen... Voitat yhden kultaisen kolikon, jos selviät sodasta!
-Tulla mukaan? Tulla mukaan mihin?
-Peli kohta alkaa! Sinä olet Valokas ja minä olen Kamalas. Valkoinen ja Musta... kuin valo ja kuin pimeys.
-Onko se joku lautapeli?
-Kyllä vain! Uppodutaan tähän seikkailuun! Annan sinulle kolikon, jos voitat. Mitäs sanot?
-Okei, mitkä ovat säännöt?
-Ensin sijoitetaan kolme samaa kuvaa vinossa, vaakasuorassa tai pystysuorassa rivissä.
-Ah! Tuo kuulostaa yhdeltä peliltä nimeltä tic-tac-toe, jota me pelasimme koulussa. Mutta miksi antaisit minulle vain yhden kultaisen kolikon?
-Aika on kuin kultaa, ja olen vanha! Olen elänyt kauan. Minä pidän ajasta!
-Ymmärrän... No, aloitetaan!

Lyra istuu ja katselee lautapeliä. Etana ottaa kellon esiin, jossa on viisarit, ja siinä on valkoinen ja musta puoli. Etana painaa yhdestä napista, joka on kellon sivussa. Kun etana painaa nappia, viisarit alkavat pyöriä ympäri. Sitten viisarit pysähtyy mustalle puolelle. Se tarkoittaa, että etana saa laittaa ensin hänen mustan soturin lautapeliin. Sen jälkeen Lyra painaa nappia, viisari osuu valkoiselle puolelle, joka tarkoittaa, että on hänen vuoronsa.

Monien vuorojen jälkeen, Lyra vihdoinkin voittaa kierroksen. Lyra on iloinen ja helpottunut.
-Onneksi olkoon, nuori olio! Olet mestari. Tässä saat kultaisen kolikon! Sanoo Etana olio.
-Hihi, kiitoksia herra! Heippa! Lyra sanoo ja ottaa kultaisen kolikon etanan kädestä. Lyra menee sitten Herra Keskiyön luo.
-Kisu! Minä voitin vihdoinkin!
-Hyvä Lyra! Tuo näytti siltä, että tuossa pelissä piti miettiä paljon, Herra Keskiyö sanoo.

-Se olikin! Tuo etana on varmaan mestari tuossa pelissä. No, voitin vihdoinkin kultaisen kolikon! Tule, mennään takaisin Kellosepän luo!

-Mennään! Molemmat juoksevat takaisin Kellosepän kauppaan.

Kun he pääsevät kellosepän kauppaan, Lyra laittaa kolikon kellosepän pöydälle sillä aikaa kun kelloseppä korjaa pientä kelloa. Kun kelloseppä kuulee kolikon kilahduksen, hän katselee kolikkoa ja sitten Lyraa.

-Tässä, herra! Minulla on sinulle kultainen kolikko!

-Hm? Mutta en ole korjannut sinun kelloasi!

-Oh... Mutta luulin tahdoit kolikon, että voit korjata sen ison kellon.

-Ah! Ainiin, mutta sinun täytyy tarjota minulle se työ ensin, okei? Tee se, ja ole kohtelias!

-Oh, Herra Kelloseppä! Voisitko korjata minun kelloni?

-Vaihteeksi tähän kulta kolikkoon ja ajan nimessä!

-Minä pyydän! Hyväksy tarjoni!

-Hohhoho! Tottakai! Tuo oli mahtava tarjous! Hyvin intohimoista!

-Mahtavaa! Mennään sille isolle kellolle ja korjataan se! Lyra sanoo.

Kelloseppä hyppää pois tuolistaan ja alkaa kävellä Lyran ja Herra Keskiyön kanssa isolle kellolle.

Kun he pääsevät isolle kellolle, kelloseppä menee heti kellolle ja alkaa korjata sitä.

-Hmmm... Olet oikeassa! Tämä kello on rikki! hän sanoo.

-Mutta voitko korjata sen? kysyy Lyra.

-Tottakai! Odota vähän!

Kun Kelloseppä vetää kahvasta, puuhun ilmestyy kristalli ja maa alkoi täristä. Sitten viisari alkavat pyöriä nopeasti, ja sitten kaikki kuukaudet jokaiselta vuoden ajalta ilmestyvät. Se ei ollut mikään uni, se oli todellisuutta. Syksy, talvi, kevät ja kesä ilmestyy vuorotellen. Se on kuin myrsky täynnä eri vuodenaikoja. Lyra ja Herra Keskiyötä pelottaa ja he pitävät toisistaan kiinni.

-HAAAGH!! Huutaa Kelloseppä ja vetää kahvasta alaspäin. Sitten kaikki menee takaisin paikoilleen. Se on kuin mikään ei olisi tapahtunut. Kelloseppä jatkaa kellon korjausta.

-Hmmm ... Kyllä... Hmmm... Aha! Noin, valmis!

-Mitä tapahtui? Kysyy Lyra.

-Äh! Viisari pyörsi ympäri vuoden aikoja ilman hallintaa. Sen takia kaikki vuodenaajat ilmestyi tuosta vaan!

-Minkä takia?

-No, ilman kristallia, viisari ei pysty hallita itseään. Ja muutenkin, joku on leikkinyt ilkeää leikkiä tämän kellon kanssa.

-Mitä tarkoitat?

-Joku rikkoi sen... Se on moraalitonta, rikkoa puolustuskyvytön kello! Argh!

-Miksi joku haluaisi rikkoa sen?

-Kamalas! Talvi! Kotrem vuori! Kivet! Monia syitä neiti!

-Häh? Mistä sinä puhut? En ymmärrä...

-Kamalas, pahuuden pimeys! Jotka tekevät töitä Remorin puolesta, kauhea musta! Kamalazit ovat ainoat jotka saavat olla täällä maassa... Ainoa pahuus joka meillä on täällä. Se ei yllättäisi minua! Remor haluaa kivet... Mutta se mitä minä en ymmärrä on... Mikä on syynä siihen...? Nuo kivet ovat merkityksettömiä hänelle ja hänen valtakuntaansa! Ja ne kivet ovat talven aikana...

-Onko Remor iso musta hirviö jolla on vuohen naamio? Kuollut vuohen naamio siis...

-Kyllä... Oletko nähnyt hänet ennen?

-Kyllä... Uskon että se on hänen syy miksi olen tässä maassa... Olen ihminen, tiedäthän!

-Oh! Ihminen! Nyt ymmärrän.

-Minä tarvitsen nuo kivet myös. Ne ovat minun tieni kotiin! Toivon että se ei ole liian myöhäistä...

-Ah! Sen takia sinun pitää mennä talven aikaan päästäkseen Kotrem vuorelle!

-Kyllä! Minun pitää puhua taikurille ja lainata kivet!

-Hmmm... No, kello on korjattu! Annan sinulle tämän joka helpottaa muuttaa vuodenaikoja. Tässä ,ole hyvä... sanoo Kelloseppä ja antaa Lyralle kompassin näköisen laitteen.

-Se on kaukosäädin kelloa varten! Pystyt matkustamaan kaikissa neljässä vuodenaajoissa vaan pienellä nopealla kääntämisellä! Siirräät vaan viisaria mihin vuodenaikaan haluat mennä.

Muista, punainen on syksy, sininen on talvi, vihreä jota viisari osoittaa juuri nyt on kevät ja keltainen on kesä. Mutta, se on prototyyppi... Eli se tarkoittaa, se ei toimi jos olet liian kauan poissa. Ja muista, aika on äärettömän kerrostunut todellisuus... Niin ole varovainen!

-Olen varovainen! Kiitos paljon! Olet hyvin kiltti kelloseppä!

-Hohho pyydän, kutsu minua Cogwind!

-Hyvä on Herra Cogwind! Olen muuten Lyra! Toivottavasti nähdään pian., Lyra sanoo ja kättelee Cogwindia.

-Samoin neiti Lyra! Onnea! sanoo Cogwind ja lähtee takaisin kylään.

Lyra ja Herra Keskiyö katselevat kaukosäädintä vähän aikaa. Heitä vähän pelottaa käyttää sitä.

-Kokeillaanko käydä jokaisessa vuodenaajassa ensin, ennenkuin jatkamme matkaamme Kotrem vuorelle? kysyy Herra Keskiyö.

-Hyvä idea! Lyra sanoo. Ennen kun Lyra vääntää viisaria, hän vetää syvään henkeä ja laittaa sormensa viisariin.

-Okei. Keltainen oli kesä... sanoo Lyra ja vääntää viisaria keltaista kohti, kaikki ympärillä muuttuu kesäksi. Kaikki on vihreää, kesäistä ja lämmintä. Molemmat katselevat ympäri paikkoja hämmästyneinä.

-Seuraava, punainen oli syksy...sanoo Lyra ja vääntää viisaria punaista kohti. Jälleen kaikki ympärillä muuttuu syksyksi. Kaikki on punertavaa, syksyistä ja vähän viileää.

-Seuraava, sininen oli talvi... Lyra vääntää viisaria sinistä kohti. Jälleen kaikki ympärillä muuttuu talveksi. Valkoista on kaikkialla. Tämä talvi näyttää kuin satumaan lumimaalta. Ilmakin on muuttunut jäätävän kylmäksi, mutta se ei vaivaa Lyraa tai Herra Keskiyötä. Molemmat ihailevat miten talvi Itherstassa näyttää.

-Sitten viimeinen, eli vihreä oli kevät... Lyra vääntää viisaria takaisin vihreää kohti. Sitten Lyra ja Herra Keskiyö ovat takaisin keväessä, missä he olivat alussakin.

-Wow! En voi uskoa että tuo oli totta! Mutta se oli mahtavaa! Sanoo Lyra.

-No, ainakin tiedämme miten se toimii, Herra Keskiyö sanoo.

-Niinpä. Noniin kisu! Nyt mennään Kotrem vuorelle!

-Kyllä, mennään! sanoo Herra Keskiyö iloisena.

Kun Lyra ja Herra Keskiyö ovat kokeilleet kaukosäädintä, he jatkavat matkaa kohti Kotrem vuorta. Lyra ja Herra Keskiyö ovat löytäneet kartan Itherstasta, se on piiretty tauluun, joka oli puussa kiinni. Kartassa näkyy vain linna, kylä, kirsikkapuutarha ja metsä, mutta ei mitään vuorta.

-Hmmm... Ei tässä kartassa näytetä Kotrem vuorta.

-Kokeillaan mennä talven aikaa, jos Kotrem vuori näkyisi silloin, ehdotti Herra Keskiyö.

-Okei, tehdään niin, Lyra sanoo ja ottaa esiin kaukosäätimen, ja kääntää viisaria kohti sinistä. Kun viisari osuu siniseen, kaikki muuttuu talveksi. Kun talvi tulee, Lyra ja Herra Keskiyö katselevat karttaa uudelleen.

-Katso Lyra! Siinä se on! Kotrem vuori! sanoo Herra Keskiyö ja osoittaa tassullaan vuorta kartassa.

-Niinpä! Mahtavaa! Okei, katsotaanpas... Ensin meidän pitää mennä isolle kellolle, sitten menemme vasemmalle ja jatkamme siitä suoraan. Silloin päästään Kotrem vuorelle.

-No mitä odotetaan? Mennään!

-Joo! sanoo Lyra iloisena.

Lyra ja Herra Keskiyö ovat isolla kellolla. He katsovat vasemmalle ja huomaavat, että siinä on kyltti, joka osoittaa vasemmalle ja siinä on vuoren kuva. Kun he näkevät kyltin, he alkavat seurata polkua, joka johtaa Kotrem vuorelle. 10 minuutin päästä, he näkevät Kotrem vuorelle vihdoinkin.

-Kotrem vuori... Löysimme sen vihdoinkin! sanoo Lyra innostuneena.

-Nyt meidän pitää vaan löytää taikuri, Herra Keskiyö sanoo. Lyra nyökkää, ja he jatkavat matkaa kohti Kotrem vuorta.

He ovat vihdoinkin Kotrem vuorella, mutta he eivät tiedä miten löytää taikurin. He ovat etsineet taikuria melkein tunnin, ja he eivät ole vielääkään löytäneet häntä.

-Huh... Olemme etsineet häntä kauan jo! Missäköhän hän voi olla? sanoo Herra Keskiyö.

Lyra ei vastaa, hän miettii vähän aikaa, miten he voisivat löytää taikurin. Yhtäkkiä, he tuntevat lämmön ilman. Molemmat ihmettelevät miten voi olla mahdollista olla lämmin talvella. Sitten he alkavat seurata lämpöä. Parin minuutin päästä, he näkevät luolan. Luolan edessä on jonkinlainen verho, niinkuin joku ovi. Sieltä se lämpö tulee.

-Onkohan tuolla joku? Lyra kysyy.

-Mennään sisään, ehkä taikuri asuu siellä.

-Hyvä on.

He menevät luolaan sisään.

Lyra men verhon luo ja sanoo:

-Juhuu! Onko siellä ketään? Mutta ei kuulu mitään vastausta.

-Outoa... Kuiskii Lyra Herra Keskiyölle.

-No, mennään vaan sisään, kuiskaa Herra Keskiyö takaisin. Lyra nyökkää ja sanoo:

-Me tulemme sisään! Lyra avaa verhon. He menevät sisään luolaan ja katselevat ympärilleen.

Luolan sisällä näyttää siltä, kuin se olisi puun sisällä, seinillä on kaappeja täynnä ruokaa, juomia, kirjoja ja yrttejä. Seinät on myöskin täynnä vanhoja piirrustuksia. Keskellä on tuli ja pata. Toisella puolella seinää on pitkä pöytä täynnä kirjoja, laseja, taikajuomia ja taikurin hattua. Pöydän edessä seisoo joku. Se näyttää kuin pitkältä puu oliolta. Hänellä on pitkät vihreät hiukset ja puinen keho, vähän niinkuin Lyran keho. Lyra menee olion taakse ja sanoo.

-Päivää! Oletko sinä se suuri taikuri, herra?

Olio ei vastaa.

-Pyydän anteeksi, herra. Olen Lyra ja minä tarvitsen sinun apuasi. Oletko sinä se suuri taikuri? Olio ei vastaa, on vaan hiljaa.

-Anteeksi? Osaatko puhua?

-Sinä kysyt liikaa... Hyvä! sanoo olio.

-Oh, anteeksi herra! Ziar sanoi, että pystyt auttaa minua!

-Mitä Ziar sanoo, teemme sen!

-Hmmm... Tarvitsen lainaksi ne kivet jotka avaavat oven minun maailmaani!

-Ne kivet ovat kadonneet! En... En muista missä ne ovat! Joka kerta kun he etsii, minä piilotan! Joka kerta kun piilotan, minä unohdan! Niin en voi löytää niitä!

-Ne? Tarkoitatko ne mustat varjot...? Herra?

-Tahdon vaan tietää kaikkien näiden suurimman vastauksen!... Miten jänis tekee sen? Näin sen yhden kerran, se ihminen teki sen! Jänis tuli ulos tuosta hatusta! Miten!? Se on se suurin vastaus... Koska, jos ei mikään ole olemassa, niin "ei mikään" ole olemassa! Mutta jos "ei mikään" ole olemassa, niin silloin ei ole mikään "ei mikään"! Ihmettelen uudelleen... Miten!?

-Herra, miksi et kysy siltä ihmiseltä joka teki sen? kysyy Lyra. Kun olio kuulee, mitä Lyra vastaa, se kääntyy ja katsoo Lyraa. Hän on puu olio. Hänellä on pitkä naama ja pitkä parta. Hän näyttää vanhukselta. Olio sanoo:

-OOH! Vieras! Hyvää päivää! Mikä saa sinut tulemaan suuren taikurin luo? Se tarkoittaa minua, että tiedät!

-Hyvää päivää, herra! Ziar lähetti minut tänne kivien vuoksi!

-Ne kivet... Se on pitkstä aikaa kun joku kysyi niistä kivistä. Minä tein MAHTAVAN lumouksen, kaikkien aikojen, niin että kukaan ei löytäisi niitä! Tiedätkö ne mustat varjot...? Kamalaa! Ne yritti varastaa kivet koko ajan! Niin, olen varma!

-Ziar sanoi että kivet avaisivat oven minun maailmaani, että pääsisin kotiin!

-Hmmm... Kivet piileskelee... Muistan vaan ne neljä arvoitusta, jotka liittyy kiviin... Neljä arvoitusta! Ne avaisi minun muistoni! Vain kun kaikkiin neljään arvoitukseen on vastattu oikein... pystyn kertomaan sinulle, mistä voit löytää ne viisi kiveä.

-Voi... Tuopa oli paljon informaatiota!

-Annapas kun näytän sinulle, sanoo taikuri ja ohjaa Lyran keskelle. Taikuri ottaa tulen ja padan pois tieltä ja laittaa ne sivulle. Sitten, taikuri nostaa käsiä ylös, ihan kuin hän kutsuisi jonkun. Sitten, maahan ilmestyy tähtikuvio.

-Tässä on Itherstan tähti! Ohmka beh! Suurin opas taivaassa. Tämän maan suurin talonmies!

-Wow! Tuo kuulostaa mahtavalta! sanoo Lyra.

-Annan sinulle neljä arvoitusta, laita vastaukset Itherstan tähden päälle... niiden symboliin... Ja sen jälkeen, pystyn kertoa sinulle missä kivet ovat! sanoo Taikuri ja antaa Lyralle paperin.

-Kiitos, herra taikuri! Ai niin! Herra taikuri! Ziar myöskin sanoi, että pystyt tehdä minusta ihmisen taas!

-Hän sanoi? Hmmm... Luulen, että se on totta! Tuskin muistan miten se tehdään! taikuri sanoo.

-Etkö muista? Mutta en voi mennä kotiin jos näytän kun puulta!

-Ymmärrän... Mutta en voi auttaa sinua juuri nyt! Minun on palautettava osa tiedoistani yhteen asiaan... Ehkä voimme tehdä sinut ihmiseksi, kun olet löytänyt ensimmäisen kiven!

-Hyvä on! Se sopii.

-Kyllä vain! Se sopii mahtavasti! Yritä vaan selvittää arvoitukset ja katsotaan sitten mitä sen jälkeen tehdään.

-Herra, tarvinko jotain erikoista, että pystyn tulla ihmiseksi?

-Hmmm... En usko, että tarvitset mitään. Minä hoidan sen!

-Hyvä on herra! Tulen pian takaisin! Heippa!

-Heippa ja onnea! Sanoi Taikuri.

Lyra ja Herra Keskiyö palaavat takaisin kylään ja menevät istumaan penkille. Sitten Lyra siirtää viisaria takaisin kevään aikaan. He molemmat katsovat paperia, jonka taikuri antoi heille, paperissa lukee

"1. Olen kylmä muuten, mutta jos käytät minua, minusta tulee polttavan kova.

2. Olen valoisa kuin aurinko, mutta en polta sinua. Jos syöt minut, saan kirpeän hymyn sinulta.

3. Virtaus, virtaus kylmäverinen poika. Anna kehosi tanssia nousevan virran läpi.

4. Valo ja onntto, olen lintujen vapaus ja miesten kynä."

Molemmat lukevat paperia useaan kertaan. Sitten Herra Keskiyö hoksaa jotain.

-Kuvaileeko nämä tekstit niitä asioita, mitä tarvitaan siihen tähteen?

-Uskon niin... Hmmm... sanoo Lyra. Yhtäkkiä kuuluu iso rämähdys. Ääni tulee isolta kellolta. Äänen kuullessaan Lyra ja Herra Keskiyö juoksevat heti isolle kellolle.

Kun Lyra ja Herra Keskiyö pääsevät isolle kellolle, he näkevät ison mustan lohikäärmeen, joka makaa maassa. Molemmat menevät lohikäärmeen luo. Näyttää siltä, että sillä on paljon haavoja joka paikassa, ihan kuin joku olisi satuttanut sitä. Sen otsassa on iso naarmu, josta tulee paljon verta.

-Voi hyvänen aika! Oletko kunnossa herra lohikäärme, sanoo Lyra huolissaan. Mutta yhtäkkiä, lohikäärme muuttaa muotoaan. Se on Palontras. Lyra on järkyttynyt. Hän huomaa, että sitä on satutettu pahasti.

-Voi Palontras! Kuinka kauheaa! Oletko kunnossa? Lyra sanoo ja halaa Palontrasta. Lyra alkaa itkeä Palontraksen puolesta. Mutta sitten kuuluu murinaa.

-Palontras...? Palontras avaa silmänsä ja Lyra huomaa, että hänellä on kyyneleitä silmissä. Palontras nousee ylös ja lentää äkkiä pois.

-Palontras odota! Älä mene! huutaa Lyra. Mutta Palontras on jo niin kaukana, että se ei kuule Lyraa.

-Voi... Hän näytti kauhealta! Hän oli täynnä naarmuja ja verta... Lyra sanoo surullisena.

-Oliko tuo se lääkäri, Palontras? Älä huoli rakas, ehkä hän pystyy parantamaan itsensä.

-Toivon niin kisu! Hän oli niin loukkaantunut, että hän menetti hänen höyhenensä! Ihmettelen mitä tapahtui...

-Lyra...!

-Mitä kisu?

-Mikä se neljäs arvoitus oli? Lyra ottaa paperin esiin ja sanoo:

-” 4. Valo ja onntto, olen lintujen vapaus ja miesten kynä.” Miten niin? kysyy Lyra. Sitten Herra Keskiyö ottaa yhden Palontraksen höyhenistä.

-Tämä on se neljäs arvoitus! Höyhen! Lintujen vapaus on höyhen, ne auttaa heitä lentämään ja se on myös miesten kynä! Muistatko, kun isä aina käytti sulkakynää kirjoittaessaan?

-Olet oikeassa! Hyvä Herra Keskiyö! Lyra sanoo, ja silittää Herra Keskiyötä.

-Nyt meidän pitää vaan ratkaista kolme arvoitusta!

-Joo, mutta Palontras... sanoo Lyra.

-Älä huoli rakas! Uskon että Palontras pärjää!

-Hyvä on kisu. Jatketaan etsimistä!

Lyra ja Herra Keskiyö katselevat paperia ja yrittävät miettiä niitä 3 arvoitusta. Yhtäkkiä Herra Keskiyö alkaa yskiä. Sitten se oksentaa karvapallon.

-Hyi, hahaha! Oletko kunnossa kisu?

-Huh, olen. Se sitruuna jota syötiin aamupalana, oli vähän liian kirpeä makuuni.

-Sitruuna... Hei! Odota...! Lyra sanoo ja alkaa lukea paperia. “ 2. Olen valoisa kuin aurinko, mutta en ikinä polta sinua. Mutta jos syöt minut, saan kirpeän hymyn sinulta.” . Voisiko sitruuna olla se toinen arvoitus?

-Se kuulostaa kuin sitruunalta! Eikös linnassa ole sitruuna puutarha? Herra Keskiyö kysyy.

-On siellä! Mennään sinne ja kysytään herra Weedolta, jos saamme häneltä sitruunan!

-Tehdään niin! He juoksevat kohti linnaa.

He pääsevät sitruuna puutarhaan ja menevät Weedon luo. Weedo istuu maassa ja kuorii sitruunoita. Lyra meni hänen eteen ja sanoo:

- Moi herra Weedo, saisimmeko yhden sitruunan kiitos?

-Öööh, kyllä kai? Miksi haluatte sitruunan? kysyy Weedo.

-Se liittyy yhteen arvoitukseen, jonka meidän pitää selvittää.
-Vai niinkö... No, onnea teidän arvoitukseen!
-Kiitos Herra! Hyvää päivänjatkoa!
-Samoin teille! Weedo sanoo ja jatkaa sitruunoiden kuorintaa, Lyra ja Herra Keskiyö jatkavat kahden viimeisen arvoituksen etsintää.

Lyra ja Herra Keskiyö kävelevät portaita alas.

-Noniin, meidän pitää vaan löytää kaksi arvoitusta ja sitten olemme valmiita! Mitä ne voisi olla? kysyy Lyra.

-Lyra, katso! Kaloja. Ne ovat niin kimaltavia, niinkuin hopea, sanoo Herra Keskiyö ja osoittaa pientä jokea, joka virtaa nopeasti.

-Wow! Niin onki! Hei... Lyra sanoo ja ottaa esiin paperin. Herra Keskiyö lukee paperia Lyran kanssa ja sanoo:

-” 3. Virtaus, virtaus kylmäverinen poika. Anna kehosi tanssia nousevan virran läpi.”...

Voisiko se olla kala! Sehän ui virran läpi, eikö niin? kysyy Herra Keskiyö.

-Totta! Se on se kolmas arvoitus! Ongelma on se että miten saamme yhden kalan? Ne ovat aika nopeita vedessä, Lyra sanoo.

-Älä huoli rakas! Minä hoidan tämän, Herra Keskiyö sanoo ja hyppää yhdelle kivelle. Hän katselee hetken vettä ja odottaa oikeaa hetkeä, jolloin voi napata kalan. Hän keskittyy kovasti. Sitten hän äkkiä panee päänsä veteen ja saa kiinni yhden kalan.

-Sain sen! sanoo Herra Keskiyö samalla kun hänellä on kala suussa.

-Hyvä kisu! sanoo Lyra iloisena. Sitten Herra Keskiyö hyppää takaisin Lyran luo ja antaa hänelle kalan.

-Yksi arvoitus jäljellä! sanoo Herra Keskiyö ylpeänä.

Puolen tunnin kuluttua, Lyra ja Herra Keskiyö yrittävät vieläkin miettiä viimeistä arvoitusta. Mutta heillä on vaikeuksia keksiä, mikä se voisi olla.

- “1. Olen kylmä kuin olen, mutta jos käytät minua, minusta tulee polttavan kova.” Hmmm... Tämäpäs on vaikea arvoitus.

-Se polttaa jos sitä käytetään... Joku asia joka polttaa jos sitä käytetään... Mitkä asiat polttaa jos niitä käytetään? kysyy Herra Keskiyö.

-Hmmm... No puu ainakin polttaa helposti... Ja miten ne saadaan poltettua...?

-TULITIKUT! Sanovat molemmat samaan aikaan.

-Mutta mistä löydämme tulitikkuja? kysyy Lyra.

-Taidan tietää. Näin että taikurilla oli tulitikkuja hänen pöydässä! Mennään sinne! sanoo Herra Keskiyö.

-Joo mennään! He alkavat juosta kohti Kotrem vuorelle. Lyra muuttaa viisarit kohti talvea, ja Kotrem vuori ilmestyy ja he jatkavat matkaansa sinne.

Kun he pääsevät vuorelle, he juoksevat kohti taikurin luolaa. Vihdoinkin he ovat perillä. Kun he pääsevät luolan sisälle, he ovat ihan poikki kaiken juoksemisen takia.

-Hohoho! Joko oletteko takaisin, kysyy taikuri.

- Huh, herra taikuri! Onko sinulla tulitikkuja?

-Hmmm... Taitaapa olla, odota hetki. Hän menee pöydän luo, ottaa tulitikun ja antaa sen Lyralle.

-Me teimme sen Kisu! Ratkaisimme jokaisen arvoituksen! Jeeee! sanoo Lyra innostuneena.

-Niin tehtiin rakas! Hyvää työtä! sanoo Herra Keskiyö myös innostuneena.

-Ihanko totta? Ratkaisitteko jokaisen arvoituksen? kysyy taikuri.

-Kyllä, herra taikuri! Teimme sen!

-Mahtavaa! No niin, nyt teidän pitää vaan laittaa jokainen asia Itherstan tähteen. Molemmat nyökkäävät ja laittavat asiat niiden oikeisiin kohtiin Itherstan tähteen. He laittavat tulitikun tähden huipulle, sitruunan tähden oikealle puolelle, kalan tähden alapuolelle ja höyhenen tähden vasemmalle puolelle. Kun kaikki asiat olivat oikeissa paikoissa, Itherstan tähti alkoi loistaa.

-Haistan voittoa! Haistan herkullista voittoa! Onneksi olkoon! sanoo taikuri.

-Kiitos herra taikuri, olen valmis! Otetaan kivet takaisin!

-Hoo hoo! Kyllä! Aloitetaan tulesta! sanoo taikuri ja käyttää voimiansa nostaakseen tulitikkuun ilmaan. Kun tulitikku oli ilmassa, se alkoi palata.

-Kotrem on heränyt! Kotrem on elossa! Vuoren huipulla, hän odottaa sinua! Hänellä on minun rakas taikuri hattu! Tuo se minulle! sanoo taikuri.

-Häh?... Hattusi? kysyy Lyra.

-Hohoo! Kyllä! Kivet piileskelee minun taika työkalujen alla! Sen takia en muista mitään! Haha! Mutta, alan muistaa asioita! Mene vuoren huipulle ja etsi Kotrem!... Ja tule takaisin hattuni kanssa! Silloin tehdään toisia asioita.

-Hyvä on, herra taikuri! Palautan hattusi! Mutta miten pääsen Vuoren huipulle? En usko että pystyn kävellä koko matkan sinne ylös, se on aika vaikea reitti.

-Ei sinun tarvitse kävellä sinne! Tule, seuraa minua! sanoo taikuri ja menee ulos Lyran ja Herra Keskiyön kanssa. Kun he pääsivät ulos, taikuri vetää yhtä narua, ylhäältä ilmestyy pieni hissi. Kun hissi on laskeutunut alas, taikuri sanoo:.

-Pääsette tämän hissillä avulla vuoren huipulle! Vetäkää vaan tästä narusta alaspäin niin sitten hissi alkaa liikkua ylöspäin! Rakensin tämän, jotta pääsen helpommin vuoren huipulle.

-Mahtavaa! Kiitos herra taikuri! Tulemme pian takaisin! Lyra sanoo ja menee hissiin Herra Keskiyön kanssa.

-Onnea! taikuri toivottaa ja menee takaisin luolaan. Lyra alkoi vetää narusta alaspäin.

Lyra ja Herra Keskiyö ovat vihdoinkin perillä vuoren huipulla. He hyppäävät pois hissistä. He huomaavat, että huipulla on naama ja jonkinlainen hattu päässä.

-Kisu, onkohan tuo taikurin hattu? kysyy Lyra.

-Uskon, sanoo Herra Keskiyö. Yhtäkkiä, kuuluu jotain myrinyä. Huippu avaa silmänsä ja katsoo Lyraa ja Herra Keskiyötä. Heitä vähän pelottaa ensin, mutta ei kauheasti. Huipulla oli isot kultaiset silmät, se alkaa puhua kovalla äänellä.

-Aaah! Kuka uskaltaa herättää minua?! Kuka?!

-Voi hyvänen aika! Olet elossa! Anteeksi, että häiritseen sinua, herra! Minun nimeni on Lyra.

-Lyra...? Ymmärrän... En tiedä mitä se tarkoittaa.

-No... En ole varma jos se tarkoittaa mitään... Se on vaan minun nimeni.

-Oh... Vai niin. Minun nimeni on Kotrem... Tahdotko tietää miksi?

-Joo! Haluan tietää!

-Kotrem tarkoittaa "syntynyt taivaassa"... Olin ennen tähti. Ja koska synnyin avaruudessa... Se on loogista!

-Wow! En ole ikinä tavannut tähti tyyppiä! Hauska tavata!

-Hauska tavata, Lyra... No? Mikä saa sinut tulla tänne?

-Tarvitsen taikurin hatun! Tuo hattu joka on päässäsi!

-Ai hattu? Öööh... En usko, että voin luovuttaa tämän hatun.

-Voi, miksi?

-Koska vaimoni pitää tästä hatusta.

-Häh? Missä vaimosi on herra Kotrem?

-Öööh, odota hetki. Kultaseni! sanoo Kotrem. Sitten yhtäkkiä, Kotremin päähän ilmestyy joku toinen naama.

-Niin kultaseni? sanoo Kotremin vaimo.
-Tämä neiti haluasi sinun hattusi, sanoo Kotrem.
-Vai niin... Olen pahoillani, mutta en voi luovuttaa sinulle tätä hattua.
-Häh? Mutta miksi? Lyra kysyy.
-Minä pidän tästä hatusta hyvin paljon!
-No, voinko käydä kauppaa sinun kanssasi? Onko sinulla mitään toivomuksia mitä sinä olet aina halunnut?
-Hmmm... On yksi asia, jonka olen aina halunnut. Haluaisin ison punaisen kukan! Ihailen katsoa kukkia täältä vuoreltamme, mutta en ole ikinä nähnyt punaista kukkaa ennen. Olen kuullut että ne ovat hyvin kauniita.
-Punainen kukka... Hyvä on, yritän löytää sinulle punaisen kukan! Mutta sitten sinun pitää antaa tuo hattu minulle!
-Sovittu! Mene ja hae kukkani tänne!
Lyra nyökkää ja menee heti hissillä alaspäin Herra Keskiyön kanssa.

Kun he pääsivät alas, Lyra laittaa viisarin takaisin keväälle. He menevät kylään ja alkavat etsiä punaista kukkaa. Mutta punaista kukkaa ei ole missään.
-Hmmm... Ehkä jos kokeilen vaihtaa vuoden aikaa, niin se kukka varmaan ilmestyy, sanoo Lyra ja laittaa viisarit syksyn kohdalle. Kun syksy tulee, he alkavat taas etsiä punaista kukkaa.
-Lyra! Katso tuonne, tuolla on punainen kukka! Herra Keskiyö sanoo ja osoittaa yhtä kalliota. Lyra juoksee kalliolle ja ottaa kukan.
-Noin. Mennään takaisin Vuorelle. Lyra siirtää viisarit takaisin talven kohdalle ja he pääsevät takaisin vuoren huipulle.

Takaisin päästyään Lyra sanoo:.

-Tässä! Löysin punaisen kukan! Ole hyvä! Lyra sanoo ja laittaa kukan heidän eteen.
-Voi kiitos, olio! Se onkin hyvin kaunis kukka! Tässä, saat hatun! Kiitos uudelleen! sanoo Kotremin vaimo.
-Kiitos! Menen nytten taikurille ja annan hänen hattunsa takaisin! Hyvästi! Lyra sanoo ja he ottavat hissini alaspäin. Kun hissi laskeutuu maahan, Lyra ja Herra Keskiyö menevät takaisin taikurin luolaan.
-Tässä on sinun hattusi, herra taikuri!
-Oh! Minun hattuni! Tunnen tuntemuksen, joka liikkuu kehossani! Olen niin iloinen!
-Sepä hyvä, herra taikuri!... Mikä seuraavaksi? Kysyy Lyra.
-Lahja maaperästä... Hedelmä! sanoo taikuri ja menee Itherstan tähden luo. Taikuri käyttää voimiansa ja saa sitruunan leijumaan ilmassa.
-Selektiivisten satunnaismuuttujien luominen! Niin, että voidaan syödä... Kaunista, eikö niin? sanoo taikuri.
-Hehe, niin on! Se on loistavaa!
-Kyllä! Hedelmä puhuu minulle juuri nytten! Se sanoo että... kirjani! Minun kirjani tiedosta! Se on... kirjastossa!... Mutta, varo! Kirja varmaa on piilossa, niin sinun pitää olla sinnikäs ja kärsivällinen. Hei, odota...Hmmm... AAAAHH! Muistan nytten! Minähän en laittanut sitä sinne, sehän on täällä, taikuri sanoo ja menee hyllylle ja ottaa yhden kirjan.
-Noniin, tässä se on! Tämä saa minut muistaa tosi paljon asioita!... Monia, monia asioita!
-Entäs nytten? On vaan kaksi asiaa jäljellä, kysyy Lyra.
-Kyllä! Kala vedessä! sanoo taikuri ja käyttää voimiansa ja saa kalan leijumaan ilmassa.
-Kala, kala ui vapaasti! Mene takaisin pieni kala, mene takaisin kotiin! sanoo taikuri. Kun taikuri sanoo nuo sanat, kala herää taas eloon ja lentää ulos takaisin kotiinsa.
-Wow, herra taikuri! Herätit tuon kalan eloon!

-Kyllä! Koska muistin miten se tehtiin! Eikö ole kaunista?
-Se oli taikuutta! Pystytkö tehdä tuota kaikille olioille? Niin kuin, ihmisille?
-Totta kai!
-Ymmärrän.
-Hmmm... Nytten meidän pitää löytää ne kivet, niin? Kala kertoi minulle että minun kenkäni ovat hämmästyttävän tanssijan jaloissa! Tiedätkö missä tämä tanssia on?... Minulla ei ole harmainta hajuakaan!
-Luulen, että tiedän, menen katsomaan! sanoo Lyra ja juoksee takaisin kylään Herra Keskiyön kanssa.

Kun Lyra ja Herra Keskiyö pääsevät kylälle, he näkevät pitkän heinäsirkan näköisen olion, jolla on tanssikengät jalassa, kävelevän jonnekin.

-Onkohan nuo tanssikengät mistä taikuri puhui? kuiskaa Lyra.
-Uskon, mutta minne hän taitaa mennä? Kuiskii Herra Keskiyö.
-Seurataan häntä! sanoo Lyra. Herra Keskiyö nyökkää ja sitten molemmat alkavat seurata heinäsirkkää, ilman että se näkee heitä. Vähän aikaa myöhemmin, he näkevät, että heinäsirikka menee sisään yhteen klubiin. Se on tanssi klubi. He huomaavat myös, että oven edessä seisoo ovenvartija. Hän on torakan näköinen olio. Lyra menee torakan luo ja sanoo:.
-Päivää herra! Voisinko päästä sisään?
-Hyvää päivää, pieni neito! Voisitko näyttää minulle sinun lippusi?
-Minulla ei ole lippua, miten saan yhden?
-Mitä? Kaikilla Itherstalaisilla on oma lippu! Miksi sinulla ei ole?
-Ah, en ole Itherstalainen, herra... Ehkä sen takia.
-Sepä uutta! Uutta minulle! Olen pahoillani pieni neito, en voi päästä sinua sisään!
-Ymmärrän. Mutta mitä minä teen sitten? Haluan päästä sisään kovasti!
-En minä tiedä! Tällaista ei ole ennen tapahtunut!
-Okei... Sanoo Lyra ja menee klubin taakse.
-Voi, miten voin päästä sisään? ihmettelee Lyra.
-Hei Lyra! Katso! sanoo Herra Keskiyö ja osoittaa yhtä koloa seinässä.
-Mahtavaa kisu! Mutta en usko, että mahdun siitä. Voisitko sinä mennä siitä sisälle? Muista, hae sen heinäsirkan kengät!
-Mutta en tahdo varastaa... sanoo Herra Keskiyö.
-Emme varasta niitä, me vaan lainaamme niitä! Annamme ne sitten takaisin hänelle, okei?
-Mmmm... Hyvä on... vastaa Herra Keskiyö ja alkaa ryömiä kolosta sisään.

Herra Keskiyö pääsee sisälle klubiin. Klubissa on baari, lava, jonka takana on bändi, pöytiä ja tuoleja. Herra Keskiyö näkee lavalla heinäsirkan kengät. Hän hyppää äkkiä lavalle ja ottaa kengät.

-Sain ne! Pyydän anteeksi herra heinäsirikka! sanoo Herra Keskiyö ja menee kolosta takaisin ulos.
-Lyra, sain ne kengät!
-Hyvä Kisu! Nyt mennään takaisin taikurille!

He palaavat takaisin taikurin luolaan. Lyra menee taikurin luo ja sanoo:

-Herra taikuri! Minulla on ne kengät! Ne ovat hienot, katso!
-Wow! Teit sen! Sinulla on todella mahtava kone sinun päässäsi!

-Kiitos, Herra taikuri! Nytten, tehdään se viimeinen asia, jotta pääsen kotiin! sanoo Lyra ja molemmat menevät Itherstan tähden luo. Taikuri käyttää taas voimiansa saamaan höyhenen liitämään ilmassa.

-Viimeinen... Ilma! Hmmm... Tunnistan tämän höyhenen... Se kuulu Palontrakselle! sanoo taikuri.

-Kyllä... Näin hänet loukkaantuneena! Lyra sanoo surullisena.

-Hmmm... Hän kyllä pärjää, hänellä on se vaaleanpunainen vesi! Se voi korjata kaiken!

-Kyllä, se on totta! No... mitä me teemme nytten?

-Hmmm... Seuraavaksi tarvitsen sauvani. Aah, tässä se on!

-Valmis! Sanoo taikuri.

-Niinkö? Mutta missä ne kivet on? Saanko lainata niitä? kysyy Lyra.

-En voi antaa sinun lainata niitä kiviä! Nuo kivet ovat hyvin, hyvin erityisiä! Mitä voin tehdä, on asettaa kivet oven lukkoihin! Mutta sinä... Sinä olet ainoa, joka voi kääntää avaimen ja todella avata oven.

-Ymmärrän! Ziar kertoi minulle, että hän voisi näyttää minulle missä ovi on!

-Ah! No sitten voimme mennä hänen luokse ja puhua hänelle ovesta? Hmmm... Odota, epäilen, ettet voi palata kotiin jos näytät puun näköiseltä!

-Ainiin, melkein unohdin! Olet oikeassa! Pystytkö palauttaa minun ihmis ruumiini takaisin?

-Kyllä voin! Tämä on jännittävää! En ole tehnyt tätä satoihin vuosiin! Tehdäänpäs sinusta ihminen. Noniin, mene Itherstan tähden keskelle!

Lyra menee Itherstan tähden keskelle ja istuu alas.

-Noniin Lyra... Mieti kehoasi... sinun päätä... sinun jalkaa... ja sinun toista jalkaa... sinun kättä... molempia käsiä... Nytten, keskity! sanoo taikuri. Lyra laittaa silmät kiinni ja keskittyy, niin hän ei ole ennen keskittynyt. Sitten, taikuri käyttää voimiansa ja saa Lyran liitämään ilmassa, ilman, että hän huomaa sitä, sitten alkaa Itherstan tähti loistamaan sinistä valoa.

-Satunnaiset elementit! Etsi poluksi todellinen olemuksesi! Muutu Lyraa, IHMISEKSI, NYTTEN! Huutaa taikuri. Sininen valo Lyran ympärillä alkaa loistaa kovaa. Se on niin kirkas valo että Lyraa ei näy. Mutta sinisen valon sisällä, Lyra alkaa muuttua. Hänen puinen ihonsa muuttuu pehmeäksi ihmisen ihoksi, hänen hiuksensa muuttuvat lehdistä suklaan värisiksi hiuksiksi. Valo alkaa heiketä, se tarkoittaa, että loitsu on valmis. Kun valo katoaa, Lyra on ihminen taas. Kun Lyra on muuttunut takaisin ihmiseksi, hän pyörtyy maahan.

-...Oho... sanoo taikuri.

Vähän aikaa myöhemmin, Lyra alkaa herätä.

-Lyra, rakkaani! Oletko kunnossa? kysyy Herra Keskiyö huolissaan.

-Mmmm... Kisu... Mitä tapahtui? kysyy Lyra heikkona.

-Sinä pyörryit, mutta olet kunnossa! Olet ihminen taas.

-Häh? Olenko? Lyra nousee ylös istumaan ja katselee käsiään. Kun hän katselee käsiään, hän huomaa jalkansa ja alkaa myös kosketella naamansa ja hiuksiaan.

-Olen ihminen... Olen ihminen! sanoo Lyra iloisena.

-Niin olet! sanoo Herra Keskiyö iloisena Lyran puolesta.

-Mutta miksi minulla on tämä peitto päällä? kysyy Lyra ja laittaa peiton pois. Kun hän ottaa peiton pois, hän huomasi että hän on nakuna.

-HÄH? Missä vaatteni ovat? Ihmettelee Lyra ja laittaa peiton takaisin päälle. Sitten taikuri tulee luolaan ja menee Lyran luo.

-OOH! Olet hereillä! Hyvä! Tässä, ota tämä mehu. Se saa sinun voimasi takaisin.

-Kiitos! Tuota, herra taikuri. Miksi minulla ei ole vaatteita?

-Hohoho! Etkö tiennyt, että olet ollut koko tämän ajan ilman vaatteita täällä? Kysyy taikuri.
-En, en tuntenut olevani nakuna kun olin puuna.
-Lyra, sinun vaattesi ovat siellä kirsikkapuu tarhassa! Mutta uskon että ne ovat kadonneet. Sanoo Herra Keskiyö.
-No voi... Minä pidin minun mekostani, Lyra sanoo surullisena.
Hohoho! Älä huoli, tein sinulle jo vaatteita kun olit nukkumassa, taikuri sanoo ja laittaa Lyran uudet vaatteet sängylle. I
-Laita nuo vaatteet, kun olet juonut sinun mehusi valmiiksi.
-Hyvä on!

Kun Lyra oli juonut mehunsa, hän laittaa heti uudet vaatteensa päälle. Hänen mekko on sininen, paita valkoinen, jossa on nappeja ja sininen rusetti, ja sininen takki, mustat sukkahousut ja ruskeat nahkakengät. Kun Lyra oon laittanut vaatteensa päälle, hän laittaa kiinni hiuksensa ponnarilla.

-Olen valmis!
-Wow Lyra! Näytät kuin aikuiselta noissa vaatteissa! sanoo Herra Keskiyö.
-No, katselin tämän ajan naisten tyyliä Lyran maailmasta, mikä se luku oli taas... 30 tai 40 luku...? ihmettelee taikuri.
- Kyllä, tämä on 40 luvun naisten tyyliä! Äitini piti tämmösiä vaatteita ennen... Mutta kiitos, herra taikuri! Kiitos että teit minusta ihmisen taas! Olet todellakin suuri taikuri!
-Kyllä, se on nimeni "Suuri taikuri"... Koska suuruuden takia!
-Hmmm... Luulen että meidän pitää mennä takaisin Ziarin luo, niin että hän voi näyttää minulle sen oven.
-Kyllä, tulen... tulen aivan pian. Minun pitää valmistaa yhtä asiaa... Tulen sinne! Nähdään!
-Hyvä on, nähdään linnassa! Lyra sanoo ja menee Herra Keskiyön kanssa takaisin linnaan.

Takaisin linnassa he kävelevät kohta linnan salia. Kun he pääsevät linnan saliin, Ziar ei ole siellä, vaan joku muu. Valtaistuimella istuu joku muu. Se on Lyra, mutta ei oikea Lyra. Hänellä on veitsi vasemmassäädessä, Herra Keskiyö sylissään, hän silittää toista Herra Keskiyötä.

-KAIKKI ON HYVIN... TUNTUU KUN OLISIN TAIVAASSA... Sanoo toinen Lyra.
-Kuka olet...? Anna Herra Keskiyön olla! Sanoo Lyra.
-LEIKKIÖ SINUN PÄÄSI KANSSASI TAAS? ETKÖ NÄE ITSEÄSI PEILISTÄ?
-En ole sinä! En ole! Anna Herra Keskiyön mennä, nyt!
-ME TAPAMME PETTUREITA! KOSKA SE ON MITÄ HÄN ON, LYRA... ETKÖ NÄE SITÄ?
-Minun kissani ei ole petturi! Hän lupasi minulle olla puolellani ikuisesti! Hän lupasi!
-KUTEN ÄITISI JA ISÄSI TEKI? HE LUPASIVAT HOITAA SINUA... HERÄÄ, LYRA! SINÄ YMPÄRÖIT TÄYNNÄ PETTUREITA...
-Anna minun olla! Anna minun ystävänä olla rauhassa!
-OLEN AINOA MITÄ SINULLA ON, LYRA... MINÄ OLEN SE JOKA ON AINA SINUN PUOLELLASI... NYT, PÄÄSTETÄÄN EROON TÄSTÄ PETTURISTA, KYLLÄ? MITÄS SANOT?... OLLAAN ONNELLISIA! OLLAAN HYVIN, HYVIN, HYVIN ILOISIA YHDESSÄ!
-... Mene pois... Et ole minä... MENE POIS! Huutaa Lyra samalla kun hän itkee. Kun Lyra huutaa, toinen Lyra katoaa. Lyra itkee niin paljon, että istuu alas.
-Lyra! Rakkaani! Älä pelkää, olen tässä ja olen aina luonasi! Enkö luvannutkin? sanoo Herra Keskiyö ja hyppää Lyra syliin. Lyra haluaa Herra Keskiyötä kovasti, samalla kun hän alkaa rauhoittua. Sitten tulee Ziar saliin.

-Lyra, lapseseni! Mikä hätänä? Miksi itket? Kysyy Ziar.
-Olen hullu, Ziar! Olen hullu! Lääkärit olivat oikeassa! Sanoo Lyra samalla kun hän itkee.
-Mutta... Et ole hullu, rakas lapsi... Olen hyvin pahoillani, että tunnet niin... Sinun pitäisi olla iloinen! Sinä löysit kivet ja sinusta tuli ihminen taas! Se on loistavaa!
-Rakkaani, anna minun pyyhkiä sinun kyyneleesi. sanoo Herra Keskiyö.
-En tahdo satuttaa sinua, rakkaani... Ja minusta tuntuu, että aion tehdä sen... milloin tahansa! Sanoi Lyra.
-Et sinä teet... Tiedän sen! Koska rakastat minua! Tuo hirviö ei ole sinä! Se on se hirviö joka yrittää, että emme pääse kotiin, tiedän sen!
-Kiitos kisu, rakastan sinua! Rakastan sinua koko sydämestäni! sanoo Lyra ja pussaa Herra Keskiyötä otsaan.
-Minäkin rakastan sinua! Rakas Lyrani!
-Lyra... Muistatko kuin kerroin sinulle... Jos rakastat, sinä elät! Ja se on ainoa asia, joka on tärkeää... Löydät aina voiman taistellakseen noita hirviöitä! Nytten mennään avaamaan portin, niin pääset kotiin! Sanoo Ziar.
-Kyllä! Tehdään se! Kiitos Ziar, kiitos Herra Keskiyö! Lyra sanoo ja hymyilee, pyyhkii pois kyyneleensä ja nousee ylös. Sitten Ziar ottaa Lyran kädestä kiinni ja johtaa hänet portille.

He tulevat linnan ovelle. Linnan oven vieressä on parveke, mistä pystyy näkemään koko Itherstan.

-Täällä ollaan... Sanoo Ziar.
-Kyllä... Mutta missä ovi on?
-Ai niin! Minun pitää tehdä se näkyväksi! Mutta... Oletko varma että haluat mennä takaisin?
-Kyllä! Olen varma!
-Hyvä on... No niin! Ihmisen on lähdettävä! Avaa salainen ovi hänen todellisuuteen! Anna ihmisen palata kotiin! Sanoo Ziar.
-Wow, kisu! Me lähdemme kotiin! Sanoo Lyra. Sitten ovi ilmestyy parvekkeelle. Oveassa on viisikulmio. Kun ovi ilmestyy, taikuri tulee sisään ja sanoo:
-Hohoho... Kuningas Ziar! Hyvää päivää sinulle! Minulla on kivet mukanani, tämä ihana olio voi lähteä takaisin kotiin!
-Kiitos, herra taikuri! Minua jännittää paljon! Se tulee olemaan outoa olla kaukana Itherstasta... Sanoo Lyra.
-Älä sitten mene! Voin tehdä sinulle oman paikan tänne! Hyvin maagisen paikan! taikuri sanoo.
-Taikuri... Hänen pitää lähteä. Sain viestin Valokaksilta... Ja hän ei ole valmis... Sanoi Ziar.
-Ah! Ymmärrän... Sanoi taikuri.
-Mistä puhutte...? Valmis mihin? kysyy Lyra.
-Noniin, taikuri! Laita kivet, meillä ei ole aikaa menettää! Sanoo Ziar.
-Mutta, valmis mihin?
-Hyvä on... Taikakivet, luokaa lukko, jonka ihminen voi rikkoa! taikuri sanoo. Yhtäkkiä ilmestyy viisi loistavaa kiveä, ne lentävät kohti viisikulmiota.
-No... Nytten on Lyran aika tulla avaimeksi! Sinä olet ainoa joka voi avata oven nytten, taikuri sanoo.
-Oh, wow! Hyvä on... Katsotaanpas. Lyra sanoo ja menee oven luo. Lyra koskee ovea. Kun hän koskee ovea, ilmestyy tähti oveen ja ovi avautuu.
-Haistan voittoa!... Taas! sanoo taikuri.
-Sinä teit sen Lyra! Nyt voit mennä kotiin! sanoo Ziar.
-Olen niin innoissani! Voi... Toivoisin, että voisin antaa teille, että muistaisin teidät... sanoo Lyra surullisena.

-Emme ikinä unohda sinua... Olet hyvin erikoinen olento! Ah, melkein unohdin! Palontras antoi minulle tämän puolestasi... Hän haluaa, että sinä saat tämän rasian, Ziar sanoo ja antaa rasian Lyralle.

-Voi kiitos! Kerro Palontrakselle, että olisin halunnut auttaa häntä hänen haavojen kanssa...

-Kerron hänelle! Ja älä huoli... Palontras voi hyvin nytten, Ziar kertoo.

-Oh, oh! Ennen kun lähdet... Sinun pitää tietää.. Ennen kun palat omaan todellisuuteen...

Sinun pitää mennä läpi yhden salaisen metsän! Metsä on eräänlainen näkymätön kulku todellisuutemme välillä... Ja... saatat kohdata kauheita olentoja, jotka haluavat syödä sinua... Mutta... juokset vaan... Ne ovat hyvin hitaita, taikuri sanoo.

-Ja kerrot minulle siitä juuri nytten...? Voi... Tuo kuulostaa pelottavalta!

-Älä huoli! Kyllä sinä pärjää! Ziar kannustaa.

-Toivon niin. No niin, Herra Keskiyö, sano hyvästi! Mennään nytten...

-Hyvästi, herrasmiehet. Minulla oli hyvä aika täällä! sanoo Herra Keskiyö.

-Minä... Minä pidän teistä hyvin paljon! Hyvästi! Lyra hyvästelee ja ottaa Herra Keskiyön syliin ja hyppää oven sisälle.

Osa 2.

Minun kuvitteellinen ystäväni.

On yö salaisessa metsässä. Yhdessä kallion reunassa on ovi. Kun ovi aukeaa, Lyra ilmestyi ovesta.

-Hyvänen aika! Ovi aukesi! Wow... Kiinnostavaa. Tule Herra Keskiyö, selvitetään missä olemme! Sanoi Lyra ja hyppää ulos ovesta Herra Keskiyön kanssa. Kun he hyppäävät ulos, ovi alkaa kadota.

-Voi, Lyra! Toivon, että pääsemme kotiin pian. Minulla on nälkä! sanoo Herra Keskiyö.

-Niin minunkin, kisu! Jatketaan vaan matkaan!

-Lyra katso! Takanasi! Sanoi Herra Keskiyö. Lyra katsoo taakse. Näyttää, että maassa on purkki täynnä hilloa.

-Katso Herra Keskiyö! Hilloa!

-Voimme syödä siitä! Mutta, miksi siinä on naru kiinni siinä? Sanoo Herra Keskiyö ja menee hillopurkkia päin. Hän yritti koskettaa sitä, mutta purkki siirtyy eteenpäin.

-Mitä? Herra Keskiyö ihmettelee, ja yrittää taas koskettaa sitä, mutta hillopurkki siirtyy taas eteenpäin. Herra Keskiyö kokeili kolmannen kerran, mutta kun hän ei saanut kiinni hillopurkkia, niin hän alkaa jahdata sitä.

-Herra Keskiyö, odota minua!

Kun Herra Keskiyö ja Lyra jahtaavat hillopurkkia, he joutuvat yhteen loukkuun. Maasta ilmestyy köyden näköinen koukku, jonka sai molemmat kiinni. Nyttien he roikkuvat puussa.

-Voi ei, ei olisi pitänyt jahtaa sitä hillopurkkia! Olen pahoillani Lyra!

-Ei se mitään, kisu! Yritetään päästä pois tästä! Lyra sanoo ja yrittää avata köyttä, samaan aikaan Herra Keskiyö auttaa puremalla köyttä. Vähän aikaa myöhemmin, he saivat vihdoinkin köyden auki ja he tippuvat maahan.

-Augh! Tuo sattui, Lyra sanoo. Kun hän nousee ylös, puskiasta kuuluu jotain. Sitten ilmestyy pitkä silinterihattu, luuranko, jolla on keltaiset silmät ja päällä herrasmiehen puku.

-Lyra? Olet jo täällä? No... En odottanut sinua vasta kuin 2:35! Ja kuten näen, et ole enää loukussa! Kiinnostavaa! Joka tapauksessa... Anna minun esitellä itseni! Olen Itward! Sinun uskollinen ystävä!

-Itward...? Tunnenko sinut jostain? Näytät tutulta!

-Kyllä!... Olen yön olento! Olemme leikkineet yhdessä! Autoin sinua löytämään Herra Keskiyön!

-Niinkö? Häh!... Luulin että löysin Herra Keskiyön ihan hyvin itse! ... Hei! Etkö sinä ole joka suututit ne sisarukset?

-Mitä? En, ei se ollut minä, joka suututin heitä! He uskoivat, että se oli minä! Ymmärrätkö? Siksi he eivät koskaan katsoneet itseään!

-Mitä tarkoitat "he eivät koskaan katsoneet itseään"?

-He syyttivät minua, sen sijaan että he kohtasivat totuuden, että heidän vanhempansa ei ikinä rakastaneet heitä. Mutta ei nyt puhuta sisaruksista! Etkö tunnista minua, rakas Lyra? Pitkän herrasmiehen jolla on silinterihattu? Tulin aina yöllä käymään ja kerroin sinulle tarinoita siitä asti kun olit pieni vauva! Mutta en ole kuvitelma... Ymmärrätkö? Olen osa sinun todellisuutta!

-Kuvailinko sinut? Näytät hyvin tutulta... En voi kieltää siitä!

-Olen olemassa, koska sinä olet olemassa! Totuus on että... sinä pystyit jo kuvitella minut, koska olin jo olemassa! Joka tapauksessa... ei meillä ole aikaa jutella tästä juuri nytten! Oikeastaan, olen täällä viedäkseni sinut kotiin, seuraa minua!

-Viedä minut kotiin? Mutta et voi! En tunne sinua!

-En aio satuttaa sinua... En ole pimeydestä! Olen ystäväsi!

-Hmmm... Hyvä on, näytät kiltiltä. Tulen mukaasi, mutta en luota sinuun vielä.

-Ei se mitään! Tule nytten! Haluan näyttää sinulle jotain! Itward sanoo ja nousee ylös puskiasta. Kun Itward seisoo, hän on hyvin pitkä. Hän on melkein 3 metriä pitkä.

-Tätä tietä! kehoittaa Itward ja alkaa kävellä suoraan, Lyra ja Herra Keskiyö seuraavat Itwardia.

10 minuutin päästä, he ovat perillä. Itward seisoo yhtä ison laitteen edessä. Se on valtava Lyran ja Herra Keskiyön mielestä.

-Katsokaa, tässä on Itwardin lentävä kone! Mitäs sanotte? Itward kysyy.

-Se on hieno! ... Mutta voiko se lentää?

-Tottakai! Tämän upean koneiston kanssa, pystyn viedä sinut kotiin! Ah! Juuri ajoissa, on 2:34! Matkamme alkaa nytten! Mennään sisään laitteeseen! Itward avaa oven laitteeseen ja he menevät sisälle. Kun ovi menee kiinni, kone alkoi valmistautua lentoon. Sitten kun kaikki ovat valmiina, kone alkaa nousta ilmaan. Laitteen ohjaamo on täynnä nappeja, kelloja, työkaluja, piirustuksia on joka paikassa. Siellä on myöskin iso tietokone pöytä. Se oli kuin työhuone lentokoneessa, miettii Lyra.

-On 2:36! Meillä on suuri mahdollisuus saavuttaa tavoite hyvässä kunnossa. Pian pääsemme pois täältä, ja kohtaamme pian kolmannen todellisuuden! Oletko innostunut, Lyra? kysyy Itward.

-Olisin innoissani, jos voisin ymmärtää enemmän eri todellisuuksista! Lyra sanoo.

-Uskon että ymmärrät pian! Vastaukset eivät ole helppoja tunnistaa!

-Pian? Mutta miksei nytten?

-Aika menee niin kuin sen pitää, jotta voi olla elossa! Jos se tapahtuisi nytten, sinä räjähtäisit!

-Yritätkö selittää minulle että ne vastaukset mitä etsin tulee minulle milloin ne haluavat tulla?

-No, ei ihan niin... Tiedätkö mitä? Minä sanoisin; "Ajan läpi, sinun pitää tutkia ja kokea, että pystyt ymmärtämään ja tietää!" Se tarkoittaa, että vastaukset tulee kunnes löydät ne. Ei silloin kun toiset kertovat, miten tai mistä löytää ne!

-Ah! Ymmärrän! No... Olen innostunut nytten! Herätit minun uteliaisuuden!

-Se on paras asia mitä voit tehdä itsellesi! Ole utelias ja sinä tulet aina hämmästyttämään!

Ömmm... Muuten Lyra! Haluaisin kysyä sinulta jotain. Pelkäätkö sinä kaneja? Yhdessä minun huoneessani on pieni kani... Ja, minä... Minä pelkään kaneja! Voisitko auttaa minua ajamaan se pois sieltä?

-Kani? Luulen, että se riippuu kanista!... Kaikkea mitä olen nähnyt, en voi kuvitella minkälainen kani se on! Onko se suklaa kani? Tai joku kani jolla on sarvet, ja jolla on tappajan silmät?

-Sinun täytyy nähdä se itse! Sillä on vaaleanpunainen nenä ja siniset kumpparit jalassa! Se vaan istuu siinä! Ei vilku, ei liiku. Se vaan tuijottaa koko ajan!

-Se kuulostaa pelottavalta! Mutta näytä se minulle, muuten en ikinä tiedä!

-Rohkea sinä olet, rakas! Seuraa minua! Sanoo Itward ja menee yhdelle ovelle, joka on oikealla puolella. Hän painaa yhdestä napista ja ovi aukeaa, Itward menee huoneeseen ja Lyra ja Herra Keskiyö seuraavat häntä.

Kun he pääsevät huoneeseen, niin Itward menee toiselle ovelle, joka on vasemmalle seinällä. Lyra katselee ympärilleen. Huone näyttää kuin joltain leikki huoneelta. Huoneessa on iso ruskea pöytä, viisi tuolia, kaappi täynnä kirjoja ja seinän vieressä pehmoleluja. Huoneen lamppu näyttää teekannulta. Lyra myöskin huomaa, että oven vieressä on tikkaat ylös. Hän myöskin huomaa, että yhdessä kulmassa on pyramiidi täynnä kirjoja.

-Tuletko? Sanoo Itward. Kun Lyra kuulee Itwardin äänen, kääntyy seuraa Itwardia toiseen huoneeseen.

Kun he pääsevät sinne, Itward seisoo vähän taaempana huonetta Herra Keskiyön kanssa, ja Lyra on huoneen sisällä.

-Tuolla! Näetkö sen? Se vaan... Istuu siinä! Eikö tuo ole outoa käytöstä? sanoo Itward ja osoittaa peloissaan kania, joka on pehmolelu ja joka istuu yhdessä hyllyssä.

-Ehkä se kani on peloissaan itse ja sen takia se ei liiku? Sanoo Lyra.

-Voisitko saada kontaktia sen kanssa? En uskalla koskea sitä!

-Hyvä on! Otan kanin ja näytän sinulle, että ei ole mitään pelättävää! Lyra sanoo ja alkaa kävellä kohti kania. Lyra katselee sitä hetken ja huomaa, että se on vain pehmolelu kani.

-Tämähän on vaan pehmolelu! Näetkö? Ei ole mitään pelättävää! sanoo Lyra.

-Ah! Olet oikeassa, Lyra... Ei ole mitään pelättävää! Itward sanoo ja laittaa kätensä Herra Keskiyön päälle. Sitten hän nostaa Herra Keskiyön ja laittaa oven kiinni. Lyra säikähtää. Lyra on lukkojen takana kasvihuoneessa.

-Voi ei! Herra Keskiyö! Miksi Itward teki tämän? Minun on päästävä pois täältä ja nopeasti! sanoo Lyra. Hän katselee ympärilleen jos jossakin olisi ulos käyntiä. Sitten hän huomaa, että hänen takanaan on hissi, joka menee ylöspäin. Lyra menee hissiin ja painaa napista, hissi lähtee ylöspäin. Kun hän on päässyt ylös, hän huomaa, että katossa on joku aukko. Hän yrittää saada sen auki. Aukko aukeaa, ja Lyra hyppää siitä ulos. Hän on nyt laitteen päällä. Lyra yritti olla katsomatta alas, hän yrittää katsella ympärille, jos jossain on aukko takaisin laitteen sisälle. Sitten hän huomaa koneen sivussa. Se näyttää joltain vesiletkulta. Lyra ihmettelee, miksi semmoinen olisi laitteen päällä. Yhtäkkiä hän kuulee jonkun kuiskinnan takaa. Lyra kääntyy ja huomaa mustan mörön. Lyra säikähtää ja kaatuu.

-Kamalas! Lyra sanoo peloissaan. Kamalas tulee Lyraan päin, mutta Lyra yrittää päästä pois. Hän ei tiedä miten voisi tuhota sen. Lyralla ei ole mitään asetta tai mitään. Kamalas alkaa tulla lähemmäksi Lyraa. Lyrän selkä osuu siihen vesiletku koneeseen, siitä hän saa idean. Hän ottaa letkun ja kääntää hanaa, vesi alkaa purskahdella. Kun vesi osuu Kamalakseeseen, se alkaa sulaa. Vesi sulattaa Kamalaksen, kun se on sulanut, se katoaa. Lyra samuttaa koneen ja on helpottunut. Hän ei tiennyt, että vesi pystyi tuhoamaan Kamalaksen. Kun Kamalas on nyt kadonnut, Lyra jatkaa tien etsimistä takaisin laitteeseen. Sitten hän näkee aukon oikealla puolella, hän avaa luukun. Siinä on tikkaat jotka johtavat alaspäin. Lyra alkaa laskeutua alas.

Lyra pääsee alas, hän on pimeässä huoneessa.

-Hui kun pimeää! Hän huomaa loistavan vihreän napin seinässä. Lyra painaa nappia ja valot meni päälle. Heti kun valot syttyvät, kuuluu pillin ääni.

-Yllätys, Lyra! Hyvää Syntymäpäivää! Sanoo Itward. Lyra hämmästyttää. Pöydässä on iso kakku täynnä kynttilöitä, muffinsseja ja teetä. Tuolissa istuu Itward, Herra Keskiyö ja pehmoleluja. Mutta pöydän ympärillä on iso tuoli missä kukaan ei istu.

-Wow! Synttärei juhlat! Luulin, että halusit tappaa Herra Keskiyön! Valehtelit minulle! Sanoo Lyra.

-Valehtelimme sinulle, jotta pystyisimme saada sinun huomiosi toiseen suuntaan. Olen pahoillani, että valehtelin, ystäväiseni! Halusimme yllättää sinua, rakas Lyra! Tule tänne meidän kanssa ja syödään kakkua! sanoo Itward.

-Hyvä on! Kiitos kisu! Sinä todellakin yllätit minut! Ja kiitos Itward! Sanoi Lyra ja meni istumaan tuolille.

-Kakku on tehty kaikista mausteista josta pidät! Herra Keskiyö kertoi minulle! Ja! Meillä on hyvin erikoista sinulle! Ole hyvä! Toivon että pidät siitä! sanoo Itward ja antaa Lyralle ison lahjan.

-Wow! Rakastan avata lahjoja! Saanko kiltti avata sen nytten?

-Kyllä! Anna mennä! Avaa se!

Se oli iso pehmolelu Herra Keskiyöltä. Se näyttää ihan kuin Herra Keskiyö. Samanlaiset isot siniset silmät ja musta turkki.

-Wow! Kissa pehmolelu! Awwww! Kiitos paljon, rakastan sitä paljon! Se on niin ihana!

-Se voi antaa sinulle silmillesi uuden näkökulma! Niinkuin... ultra-todellisuudesta!

-Vainiin...

-Noni! Puhallappa kynttilät! Olemme kohta perillä määränpäähän!

-Tarkoitatko että olemme pian kotona? Kuulitko tuon kisu?

-Kyllä! Olemme pian perillä!

-Niinkö? Mahtavaa! Noniin... Lyra sanoo ja valmistautuu puhaltamiseen. Lyra puhaltaa kaikki kynttilät. Mutta yhtäkkiä, kuului jonkinlainen hälytys. Punainen lamppu menee päälle.

-Voi ei! Ei, ei, ei! Sanoo Itward ja juoksee nopeasti ohjaamoon .

-Voi hyvänen aika! Mitä tapahtuu? Herra Keskiyö, oletko kunnossa? kysyy Lyra.

-Olen kunnossa! Mutta toivon, että laite ei mene rikki! Se kuulostaa vaaralliselta!

-Mennään Itwardin luo, hän ehkä tietää mitä on tekeillä, ja he menevät ohjaamoon.

Kun he pääsevät ohjaamoon, Itward yrittää ohjata laitetta, mutta hänellä on vaikea ohjata sitä.

-Itward! Mitä on tapahtunut? kysyy Lyra.

-Yksi Kamalas tuhosi automaattisen ajurin! Luulen... Luulen, että se on liian myöhäistä.

Itward sanoo.

-Mitä tarkoitat?

-En pysty viedä sinua kotiin... Me olemme menossa alas!

-Ei! Älä kerro minulle tätä... Se ei ole reilua! Ei reilua! Lyra huutaa ja istuu alas, ja alkaa itkeä. Hän ottaa Herra Keskiyön syliinsä. He molemmat pitävät toisistaan kiinni kovasti.

Sitten Itward tulee Lyran luo ja sanoo.

-Minä tulen aina hoitamaan sinusta, rakas Lyrani... Itward sanoo ja haluaa Lyraa.

... Ja laite menee alas, kunnes se romahtaa! Kaikki on tuhottu. -Loppu... -Mutta se on hyvin surullinen tarina, Itward. Kerro minulle toinen tarina, kiltti. -Hyvä on! Tässä on toinen tarina Lyra Hopeanuolesta ja minusta. Kun hän lupasi, ettei ikinä unohtaisi minua tai taikuudesta kaikkea! -Hihi! Lupaam sen Itward! En ikinä unohda sinua! -Hyvä! Nyttten, on aika mennä nukkumaan. Hyvää yötä, rakas ystäväni! Tulen aina olemaan unissasi.

Tarina jatkuu vielä...